Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul X Seria II-a Nr. 1549 | 4 PAGINI — 20 BANI | Duminică 18 aprilie 1954

In numărul de azi:

Satele vă așteaptă, tineri specialiști

Iți amintești tinere viitor absolvent, cînd ai pășit emoționat pentru prima oară pe poarta Institutului? Poate atunci la începutul activității tale studențești ți-ai făcut planuri mari, te-ai legat să-ți însușești cum trebuie profesiunea pe drumul căreia făceai primii pași.

Ai făcut cunoștință cu colegii tăi și împreună cu ei ai vorbit despre viitor, despre tot ceea ce vă poate oferi vouă acesta. Atunci viitorul era departe, dar iată că acum pe zi ce trece acel viitor se apropie de tine.

Iți petreci puținul timp pe care-l mai ai în institutul care a fost o gazdă bună ani de zile: în care ai învățat să prețuiești munca, să te legi de profesiunea pe care ți-ai ales-o, să iubești și să dorești fierbinte să fi folositor patriei.

Pornești în curînd pe drumul nou al vieții; îți începi munca de specialist. Iți dai seama că cerințele patriei sînt pe zi ce trece mai mari, că necesitățile poporului tău cresc, iar tu ești unul din acei care trebuie să lupte pentru satisfacerea acestor cerințe.

Ai citit și știi că orașe și sate întregi și-au schimbat înfățișarea, că ogoarele patriei rodesc și trebuiesc silite să rodească mai îmbelșugat.

Poporul patriei noastre s-a gîndit că aici, în toate aceste locuri trebuiesc noi cadre de specialiști; el n-a precupețit nici un efort, a dat tot ceea ce a trebuit pentru a te pregăti pe tine și pe colegii tăi.

In curînd vei primi repartizarea în producție. Te bucuri, vei pleca într-un sat ca agronom, zootehnician, doctor sau învățător. Cît ai visat tu la această clipă, cînd îți vei lua geamantanul și vei porni să cauți satul unde țăranii muncitori așteaptă un nou agronom, doctor sau învățător!

Te gîndești adesea, oare nu le voi înșela așteptările? Vei aștepta apoi cu emoție să-ți vezi primele rezultate ale primei recolte la care ți-ai dat și tu contribuția — tinere agronom. Și tu tinere medic nu vei fi destul de calm așteptîndu-ți primul pacient care-ți va cere să-l ajuți să se însănătoșească. Iar tu tinere învățător sau profesor vei fi la fel de emoționat cînd vei păși pentru prima oară într-o clasă, cînd pentru prima oară vei preda copiilor.

Emoția voastră este îndreptățită. Așa e întotdeauna la început de drum, nu știi dacă vei face față răspunderii mari care ți se încredințează. La fel de emoționați au fost și tovarășii voștri care cu cîțiva ani în urmă au absolvit institutele și au pornit pe drumul nou al vieții. Acum nesiguranța lor a dispărut; tinerii aceștia specialiști au căpătat încredere în forțele lor și s-au avîntat cu toată vigoarea tinereții lor în muncă. In locul timidității de început în fața ogoarelor întinse, tînăra inginer agronom Ionescu Antoaneta, de pildă, absolventă a Institutului agronomic din Craiova, simte acum că este stăpînă pe ele. Ea este bine cunoscută de țăranii muncitori din Poiana Mare, regiunea Craiova și de cei din împrejurimi. Sfatul ei este folositor tuturor și nu rare sînt cazurile cînd colectiviștii și țăranii muncitori individuali vin să-i ceară o părere. Cu ajutorul ei, unii țărani muncitori au obținut la hectar 1.500 kg. bumbac și peste 2.000 kg. porumb.

Iți amintești tinere absolvent că în urmă cu un an, unii absolvenți tineri agronomi și învățători, medici și zootehnicieni, au șovăit să plece unde au fost trimiși — la sate sau în orașele de provincie. Și tu ai fost indignat de atitudinea acestor colegi și era firesc să fii.

Anul acesta nu trebuie să mai existe atitudini ca ale utemiștilor Moiseanu Cicerone, absolvent al Institutului agronomic din Iași și Stănculescu Constantin, absolvent al Institutului agronomic din Craiova, care nu s-au prezentat la gospodăriile agricole de stat unde au fost repartizați. De asemenea nu trebuie să se repete fapte ca ale tînărului Dărăbuț Ioan, absolvent al Institutului agronomic din Timișoara, care după puțin timp de muncă a părăsit postul său de la gospodăria agricolă de stat din Dobrovăț, regiunea Iași. Alături de colectivul din care faci parte muncește astfel ca fiecare să fie conștient de importanța muncii lui, să nu mai fie printre absolvenți unii care să renunțe la profesiunea pentru care s-au pregătit numai pentru că n-au fost repartizați în orașe.

Ia atitudine principială față de acei care atîția ani s-au pregătit să devină specialiști, cărora ani de zile statul le-a pus la dispoziție condiții bune de învățătură și care acum cînd trebuie să valorifice cunoștințele lor, se dau în lături.

Alături de organizația U.T.M. ajută ca acești colegi ai tăi să nu devină lași, să nu fugă de pe frontul luptei comune a poporului nostru muncitor, să-și înțeleagă bine datoria față de stat. Spune-le acestora că este rușinos să renunțe la profesiunea pentru care s-au pregătit ani de zile, să le fie teamă să ia în piept greutățile, că ei trebuie să lupte pentru a le învinge. Ce le va rămîne lor din tot ceea ce au făcut pentru a deveni medic sau profesor agronom sau zootehnician dacă nu-și vor aplica cunoștințele în practică? Nimic! Doar diploma. Dar e posibil oare să fii tînăr și să lupți doar pentru a obține o diplomă, să preferi o muncă ușoară, monotonă, fără greutăți și să nu dorești să lupți să înfăptuiești lucruri mari? Și unde poți înfăptui aceste lucruri dacă nu acolo, la locul de muncă pentru care te-ai pregătit; în specialitatea ta?

Spuneți-le voi tineri absolvenți utemiști care nici o clipă nu vă îndoiți că veți pleca acolo unde veți fi repartizați: ce minunate și mărețe lucruri vă așteaptă să le dați viață și la sate.

Aici ai posibilitatea să înveți, să-ți continui cercetările începute în facultate. Viața ta nu va fi plictisitoare, monotonă. Și aici se duce acum o tot mai bogată viață culturală. Măsurile luate de partid și guvern îți creează condiții de viață și de muncă corespunzătoare.

Ei trebuie să înțeleagă că acțiunea patriotică care se duce acum în țara noastră pentru obținerea unui belșug de produse, cere ca satele noastre să aibe specialiști cu o înaltă calificare, care să contribuie la traducerea în viață a hotărîrilor partidului nostru.

Nu vă feriți, spuneți curajos că nu întotdeauna calea voastră pe drumul profesiei va fi netedă, poate nu întotdeauna veți reuși să rezolvați tot ceea ce vi se cere; dar dacă ați pornit pe acest drum nu veți da înapoi, veți învinge greutățile și fiecare greutate învinsă vă va oțeli. Iar bucuria voastră nu va fi bucuria liniștită a omului care a găsit totul de-a gata, ci bucuria vie, creatoare a celui care transformă, înoiește.

Patria îți va încredința mașini, îngrijește-le; îți va încredința ogoarele ei — tinere agronom —, străduiește-te să scoți din acestea tot ce se poate, valorifică fiecare colțișor de pămînt. Nu te închide în birou să dai directive, du-te în mijlocul țăranilor muncitori, ajută-i, sfătuiește-i cum să lucreze după metodele înaintate ale agrotehnicei.

Iar tu tinere medic nu fi comod. Să ai grijă de sănătatea oamenilor noștrii, e o mare răspundere. Nu te limita deci la cabinetul tău; vizitează-i pe țărani acasă, ajută-i, nu-i lăsa să întrebuințeze leacurile băbești.

Crește atent și cu migală copiii care ți-au fost încredințați să-i educi, tinere învățător și profesor. Nu uita nici o clipă că de felul cum îi vei educa tu, de felul cum îi vei forma caracterul, depinde ce fel de om va crește, ce fel de cadru va deveni. Invață-i pe acești copii de mici să-și iubească fierbinte patria, să dorească să lupte pentru înflorirea ei, să fie tari să nu fugă din fața greutăților întîlnite.

Invață cu nesaț, tinere specialist, împrospătează-ți cunoștințele tale, fii la curent cu noutățile științei, culturii, artei, ține pasul cu mersul înainte al științei.

Ajută la ridicarea satelor patriei noastre, la transformarea lor, la dezvoltarea în sate a unei bogate vieți culturale. Militează și tu pentru intensificarea vieții culturale la sate, pentru răspîndirea cărții în rîndul țăranilor muncitori, pentru frecventarea căminelor culturale etc.

Tu nu ești numai un specialist în profesiunea ta. Tu trebuie să duci în rîndurile țăranilor muncitori cuvîntul partidului, să lupți împotriva a tot ce-i vechi și înapoiat, pentru triumful noului înaintat.

Pornește cu încredere pe noul drum, ocupă-ți locul de onoare în rîndul constructorilor socialismului și cinstește-l prin munca ta.

Ești acum la practică sau la cursuri, te pregătești pentru ultimul tău examen, examenul de stat.

Nu precupeți nici un efort, însușește-ți cunoștințe temeinice pentru a porni la drum bine înarmat.

TELEGRAMA

Congresului al XXIII-lea al Partidului Comunist din Marea Britanie

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn trimite celui de al 23-lea Congres al Partidului Comunist din Marea Britanie un frățesc salut!

Urăm Partidului Comunist din Marea Britanie succes în lupta pentru întărirea rîndurilor partidului, pentru independența națională a poporului englez și a tuturor popoarelor din Imperiul Britanic, pentru interesele vitale ale oamenilor muncii din Anglia, pentru pace, democrație și socialism.

Trăiască Partidul Comunist din Marea Britanie!

Trăiască solidaritatea internațională a oamenilor muncii în lupta pentru pace, democrație și socialism!

Trăiască prietenia dintre poporul romîn și poporul englez!

COMITETUL CENTRAL
AL PARTIDULUI MUNCITORESC ROMIN

IN CINSTEA ZILEI DE 1 MAI

* *

La termocentrala Sîngiorgiul de Pădure

TG. MUREȘ (de la corespondentul nostru). — S-a petrecut la 12 aprilie 1954. In acea zi memorabilă, utemistul Petru Mitra nu-și mai găsea locul. Alerga de la un muncitor la altul și era așa de vesel cum de puține ori îl văzuseră tovarășii săi de muncă.

Se întorcea cu gîndul la ziua în care a venit pe șantier. Nu cunoștea aproape pe nimeni, dar știa că toți au venit să înalțe termocentrala de la Sîngeorgiul de Pădure, o construcție de mare însemnătate.

Mulți oameni s-au calificat pe șantier, au crescut, au devenit cadre de nădejde. Iată de pildă, el, Petru, fiul unui țăran sărac, sosit pe șantier fără nici o meserie, este astăzi mecanic monteur. Utemistul Belu Nicolae s-a specializat în meseria de aparataj termotehnic și a devenit un maistru priceput.

S-a făcut seară. O seară obișnuită cu un soare care asfințește devenind o pată ruginie la orizont. Constructorii și monteurii termocentralei s-au adunat în jurul mecanicilor și electricienilor de serviciu. Se apropie evenimentul emoționant.

In preajma comunistului Costea Vasile — secretarul organizației de partid — și a directorului șantierului — tovarășul Pall Marton, se află mulți constructori. A încercat să se strecoare prin mulțime și Petru dar nu a reușit.

Indicatoarele de pe cadranul ceasurilor arată ora 22 și 7 minute. Inginerul Titus Berinde și inginerul electrotehnician Maximilian Sergheevici Banski au terminat de verificat instalațiile electrice.

In camera de comandă este liniște desăvîrșită. Șeful secției electrice s-a apropiat emoționat de tabloul de distribuții și a apăsat pe buton. Intr-o frîntură de secundă curentul de înaltă tensiune a străbătut cablurile electrice. Veselia s-a transformat într-un ropot de aplauze urmat de urale.

Turbogeneratorul nr. 1 de la termocentrala Sîngeorgiul de Pădure cea mai puternică unitate energetică din țară a fost pus în funcțiune cu titlul de probă pentru 72 de ore.

De atunci și pînă acum aparatajul de precizie nu a înregistrat nici o defecțiune, semn că lucrările au fost executate conform proiectelor.

Realizarea construcției pe baza proiectelor primite din Uniunea Sovietică, precum și ajutorul și îndrumarea în lucrările de montare dat de inginerii și tehnicienii sovietici demonstrează odată mai mult ajutorul pe care poporul nostru muncitor îl primește din partea Marii Uniuni Sovietice pentru realizarea planului de electrificare.

Termocentrala este înzestrată cu cel mai modern utilaj executat de muncitorii de la întreprinderea „Energoconstrucția" din cadrul Ministerului Energiei Electrice și Industriei Electrotehnice.

Planul de măsuri elaborat de Plenara din august 1953 pune în fața oamenilor muncii sarcini de mare însemnătate.

Termocentrala de la Sîngeorgiul de Pădure va contribui din plin la dezvoltarea și înflorirea Regiunii Autonome Maghiare și va face posibilă exploatarea bogățiilor subsolului patriei noastre.

Punerea în funcțiune a turbogeneratorului nr. 1 a trimis lumina peste munți și văi. In seara zilei de 12 aprilie mulți săteni au văzut aprinzîndu-se lumina electrică, și gîndul lor s-a îndreptat cu recunoștință și dragoste către cei care nu-și precupețesc eforturile pentru a face viața tot mai frumoasă, tot mai bogată.

Succese în întrecerea socialistă

Tinerii și utemiștii din secția sculărie centrală a Combinatului Siderurgic „Gh. Gheorghiu-Dej"-Hunedoara, intensifică tot mai larg întrecerea socialistă în vederea îndeplinirii și depășirii planului pe 1954. Aplicînd metodele sovietice Lidia Corabelnicova și Voroșin, lăcătușul utemist Toma Gheorghe își depășește norma de lucru cu 270 la sută. Aplicînd și metoda Cotlear, el califică la locul de muncă pe tinerii: Biclișan Gheorghe, Sloser Ioan și Burdea Pavel.

Pe lîngă acestea el a economisit plăcuțe din oțel rapid în valoare de peste 400 de lei.

Exemplul lui Toma este urmat cu hotărîre și de tinerii călitori Ciucioiu Vasile și Tigler Ferdinand. Ei și-au întrecut normele de producție prin aplicarea metodelor sovietice Cuznețov și Voroșin cu 70—80 la sută, iar prin contractele individuale de întrecere socialistă, ei s-au angajat să-și depășească sarcinile de plan cu 16 la sută.

Cu peste 60 la sută și-a întrecut norma de producție în cinstea zilei de 1 Mai și tînărul utemist strungar Popa Ioan.

Corespondent
STANCOVICI NICOLAE

Noi realizări

Ne mai despart puține zile de măreața sărbătoare a oamenilor muncii — 1 Mai. In fabrica de sticlă „Azuga" din regiunea Ploești, utemiștii și tinerii și-au intensificat eforturile pentru a-și depăși succesele obținute pînă acum. Și au reușit datorită aplicării metodelor sovietice Ciutkih, Jandarova etc.

Printre utemiștii care și-au depășit în cinstea zilei de 1 Mai, norma cu peste 100 la sută, se numără Culman Villi, Zărnescu Ioan, Culman Eduard, Barbu Valentin, Bănescu Nicolae și alții.

In cele cîteva zile care mai sînt pînă la 1 Mai, bilanțul muncii utemiștilor și tinerilor va cuprinde noi succese care vor întrece angajamentele luate.

Corespondent
CONSTANTIN GHEBOIANU

Să intensificăm lucrările agricole de primăvară

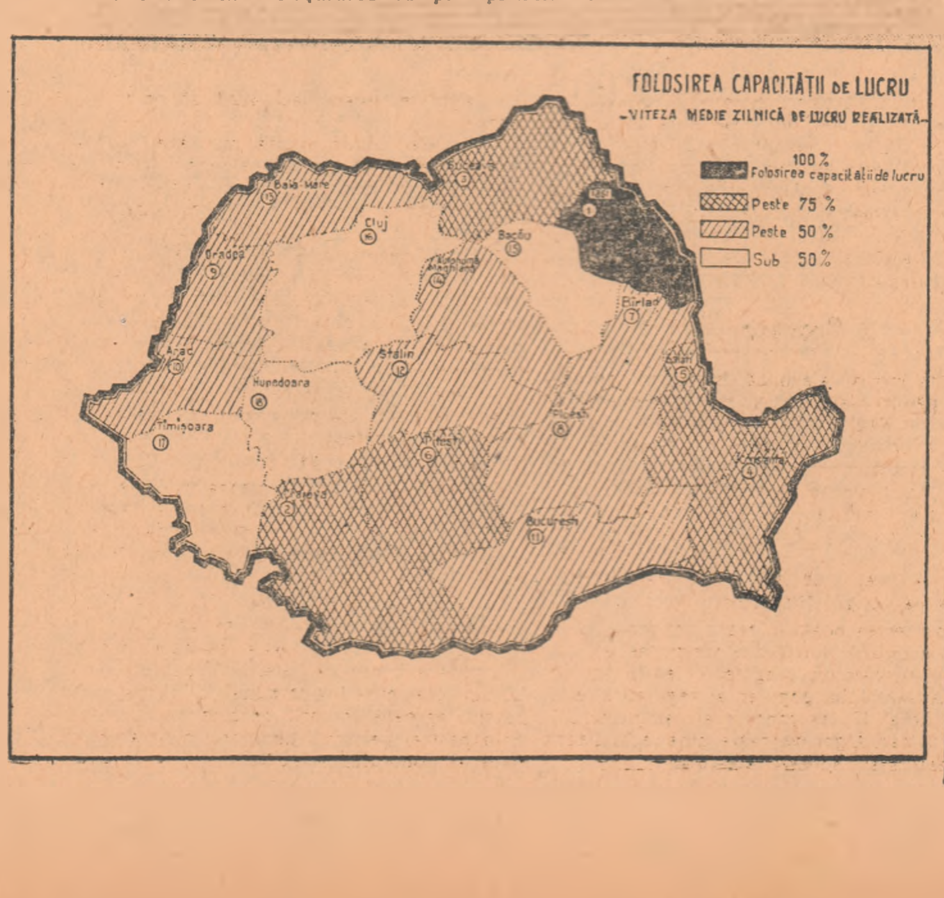
Campania agricolă de primăvară este în toi.

In regiunea Iași, unde a fost folosită din plin întreaga capacitate de lucru a tractoarelor, mașinilor și atelajelor existente, s-a realizat sută la sută viteza zilnică de lucru planificată. Acest rezultat a fost obținut pentru că — după îndrumarea organelor de partid — organele sfaturilor populare de la regiune, raioane și comune, precum și tehnicienii agronomi, au dus o intensă muncă de lămurire și mobilizare a țărănimii muncitoare pentru efectuarea la timp a muncilor agricole de primăvară.

In regiunile Craiova, Suceava, Constanța, Galați și Pitești, sfaturile populare au trecut la lichidarea întîrzierii în desfășurarea campaniei de însămînțări realizîndu-se viteza zilnică de lucru în proporție de peste 75 la sută.

Capacitatea de lucru a tractoarelor, mașinilor agricole și atelajelor a fost mai slab folosită în ultimile zile în regiunile Bacău, Cluj, Timișoara și Hunedoara, unde viteza zilnică de lucru este nesatisfăcătoare.

Pentru grăbirea terminării muncilor agricole și realizarea însămînțărilor în timpul cel mai scurt, sfaturile populare trebuie să ia urgente măsuri și să vegheze ca să fie folosită organizat și fără întrerupere întreaga capacitate de lucru existentă, astfel ca să se realizeze și să se respecte continuu viteza de lucru planificată.

Salutul adresat de C.C. al P.C.U.S. și Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. lui N. S. Hrușciov cu prilejul împlinirii a 60 de ani

Tovarășului Hrușciov Nichita Sergheevici

Cu prilejul împlinirii a 60 de ani, Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. vă salută fierbinte pe dumneavoastră, discipol credincios al lui Lenin și tovarăș de luptă al lui Stalin, activist eminent al Partidului Comunist și al Statului Sovietic, fiu glorios al clasei muncitoare.

Partidul Comunist și poporul sovietic acordă o înaltă prețuire meritelor dumneavoastră în lupta pentru cauza comunismului, căreia i-ați consacrat întreaga viață. In perioada aspră a războiului civil, în condițiile construcției socialiste pașnice, în anii grei ai Marelui Război pentru Apărarea Patriei și în prezent, în perioada pașnică a luptei pentru construirea societății comuniste în țara noastră, în toate posturile activității de partid și de stat, cu energia neobosită, fermitatea și principialitatea care vă caracterizează, vă consacrați toate forțele cuceririi marilor victorii ale poporului sovietic, avîntului bunăstării sale, construirii comunismului.

Vă urăm din toată inima dumneavoastră, prietenul și tovarășul nostru, scumpul nostru Nichita Sergheevici, multă sănătate și ani mulți de activitate rodnică continuă pentru binele poporului sovietic și al Patriei noastre pentru binele comunismului.

COMITETUL CENTRAL
AL PARTIDULUI COMUNIST
AL UNIUNII SOVIETICE

CONSILIUL DE MINIȘTRI
AL U.R.S.S.

Decretul Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.

Cu privire la decernarea titlului de Erou al Muncii Socialiste lui N. S. Hrușciov

Cu prilejul împlinirii a 60 de ani de la nașterea tovarășului N. S. Hrușciov, prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, și avînd în vedere meritele sale remarcabile față de Partidul Comunist și poporul sovietic, se conferă tovarășului Nichita Sergheevici Hrușciov titlul de Erou al Muncii Socialiste, împreună cu Ordinul Lenin și Medalia de aur „Secera și Ciocanul".

Președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U. R. S. S.
K. VOROȘILOV

Secretarul Prezidiului Sovietului Suprem al U. R. S. S.
N. PEGOV

MOSCOVA, KREMLIN, 16 APRILIE 1954.

Inainte, pentru titlul de „cel mai bun tractorist"!

Din 20 de S.M.T.-uri de pe întreg cuprinsul țării au sosit ieri la redacția ziarului nostru vești despre mersul întrecerii pentru titlul de „cel mai bun tractorist".

Veștile, din care publicăm mai jos unele fragmente, ne arată că pretutindeni tinerii mecanizatori se avîntă cu tot mai mult entuziasm în lupta pentru cucerirea titlului de cinste, rîvnit de toți tractoriștii.

Succesele obținute înseamnă pași serioși pe calea asigurării unor recolte bogate care să contribuie la ridicarea nivelului de trai al poporului muncitor; de aceea mecanizatorii luptă cu dîrzenie crescîndă, sporindu-și necontenit realizările.

Scrisori de mulțumire

La S.M.T. Ziduri din regiunea Ploești titlul de „cel mai bun tractorist" constituie un țel înalt și pentru cucerirea lui se duce o luptă aprigă. Tractoriștii **Burlacu Ion, Narian Mihalache și Vasile Ștefan** au depășit planul cu cîte 40—50 la sută. Realizările lor sînt aproape egale, dar fiecare din ei vrea să fie în frunte. Care va reuși?

Trebuie adăugat despre ei că pentru lucrările de calitate superioară executate, au primit scrisori de mulțumire de la colectiviști, întovărășiți și țărani muncitori cu gospodării individuale.

E o frumoasă recompensă, care le face cinste.

Mecanizatorii fruntași ai Bîrladului

Și în S. M. T.-urile din regiunea Bîrlad, întrecerea pentru titlul de „cel mai bun tractorist" se desfășoară cu intensitate. Printre fruntași se află tractoriștii **Damian Vlase** de la S.M.T. Florești cu 123 la sută și **Strat Ion** de la S.M.T. Zorleni cu 170 la sută.

Strat Ion lucrează după metoda graficului orar, face lucrări numai de calitate superioară și a economisit 200 l. motorină.

Știri din Constanța

O știre scurtă din regiunea Constanța face cunoscut că tractoristul **Pritop Dumitru** de la S.M.T. Cobadin și-a terminat planul lucrărilor de primăvară, iar tractorista **Grigoriu Floarea** de la S.M.T. Chirnogeni întrece zilnic norma cu 55 la sută.

Un fruntaș din regiunea Craiova

Cel mai bun tractorist din S.M.T. Bibești, S.M.T. Băilești și G.A.S. Romanești este **Marin Negrea** de la G.A.S. Romanești care în 5 zile a realizat 78 la sută din plan și a economisit 63 litri de motorină.

La Cîmpia Turzii

S.M.T. Cîmpia Turzii se află printre stațiunile care și-au terminat în întregime planul lucrărilor de primăvară.

In stațiune sînt mulți candidați la titlul de „cel mai bun tractorist". **Dordoi Ion** din brigada a 5-a a realizat planul în proporție de 165 la sută, iar **Benta Ion, Trif Vasile** și **Suciu Ion** din aceeași brigadă au depășit planul cu 32—55 la sută și au economisit 24 la sută din motorină.

Tractoriștii din brigada a 5-a însă au adversari puternici. Tractoriștii din brigada a 6-a au depășit cu 60 la sută planul și au economisit 31 la sută din carburanți.

Cu viteză de 450 la sută

Cu mare viteză înaintează brigada condusă de Burcă Gheorghe de la S.M.T. Bacău. In ansamblu brigada depășește cu 200 la sută planul zilnic. Iar tractoristul **Micu Aurel** din aceeași stațiune înregistrează zilnic realizări de 450 la sută față de normă. Mergînd cu același ritm Micu Aurel are posibilitatea să ajungă printre primii tractoriști pe țară.

O telegramă

O telegramă primită din regiunea Oradea ne anunță că printre realizările tinerilor tractoriști din patru S.M.T.-uri, cea mai bună este a lui **Valentin Dandi** care și-a îndeplinit planul în proporție de 150 la sută la S.M.T.-ul Valea lui Mihai.

Fruntașul mecanizatorilor suceveni

Trimisul nostru în regiunea Suceava ne anunță că din stațiunile de mașini și tractoare Săveni, Dorohoi, Spătărești, și Dîngeni, cel mai bun rezultat l-a înregistrat tractoristul **Nichita Ion** de la S.M.T. Săveni care a întrecut prevederile de plan cu 110 la sută pînă la 15 aprilie.

Cine va fi „cel mai bun tractorist?"

Ziarele publică zilnic știri despre succesele înregistrate de mecanizatori în cadrul întrecerii pentru titlul de „cel mai bun tractorist". S.M.T.-urile Turnișor, Tîrnăveni, Hărman și Rupea din regiunea Stalin, Reghin din Regiunea Autonomă Maghiară, Carei — Oradea, Sintana — Arad, Dîngeni — Suceava și altele au isprăvit planul lucrărilor agricole de primăvară. S.M.T. Turnișor se apropie de îndeplinirea a două planuri.

Tractoriști din aceste S.M.T.-uri ca Frenț Dănilă de la S.M.T. Reghin, care și-a depășit planul pînă acum cîteva zile cu 130 la sută, Ion Pățincu de la S.M.T. Hărman cu o depășire de peste 100 la sută a normei, Grăjdan Constantin de la S.M.T. Turnișor cu o depășire de peste 100 la sută, Krasal Wilhelm de la S.M.T. Carei cu 86 la sută depășire de plan etc., merg vertiginos spre realizarea mai multor planuri de producție la lucrările de primăvara.

Dar și după ei vin alții din alte S.M.T.-uri cu aceeași viteză sau chiar mai mare. Cine va fi oare „cel mai bun tractorist"?

George Ştephănescu — unul din creatorii operei romîneşti

— 30 ani de la moartea lui —

In istoria muzicii romîneşti, alături de celelalte figuri luminoase care au luptat împotriva claselor stăpînitoare din vremea lor pentru a pune bazele muzicii noastre vocale şi simfonice se numără şi George Ştephănescu. Dacă A. Flechtenmacher şi I. Wachman au avut rolul de a crea primele lucrări muzicale în spiritul cîntecului popular romînesc, I. Mureşeanu şi Gh. Dima pe acela de a crea primele lucrări vocal-simfonice şi lieduri, apoi compozitorilor ce i-au urmat, Eduard Caudella şi G. Ştephănescu le-a revenit sarcina făuririi primelor lucrări simfonice şi dramatice romîneşti de mare amploare.

G. Ştephănescu s-a născut în anul 1843 într-un cartier mărginaş al Bucureştiului. A urmat cursurile liceului. Sf. Sava, iar apoi Conservatorul din Bucureşti, unde s-a înscris chiar în anul înfiinţării acestuia, 1864, şi unde a avut ca profesor de armonie şi contrapunct pe Eduard Wachman. Anul 1871, anul Comunei din Paris, îl găseşte pe tînărul Ştephănescu în Franţa unde venise să-şi desăvîrşească pregătirea muzicală. Poziţia înaintată reflectată în opera lui de mai tîrziu, ideile sale umanitariste, au fost puternic influenţate de aceste evenimente trăite de tînărul student.

De numele lui G. Ştephănescu se leagă crearea primei simfonii romîneşti. Deşi scrisă în anii de studenţie, cînd compozitorul nu ajunsese la maturitate, această lucrare dovedeşte o pregătire serioasă, apropierea compozitorului de cîntecul nostru popular. Ştephănescu este şi autorul Uverturii naţionale care spre deosebire de uverturile creiate pînă atunci în care temele erau expuse oarecum rapsodic, se bazează pe dezvoltări tematice după tipul uverturilor romantice. Ştephănescu mai crează o serie de hore pentru pian care mai apoi au fost orchestrate, muzici de scenă printre care „Sînziana şi Pepelea", muzică de cameră, operele „Brîncoveanu" şi „Petra", rămase neterminate

Deşi în unele lucrări ale sale se simt uneori concesiile pe care le făcea unui anumit public „ales" în cea mai mare măsură creaţia lui Ştephănescu alături de a celorlalţi compozitori progresişti ai poporului nostru, constituie fundamentul solid pe care s-a dezvoltat muzica romînească de mai tîrziu.

Activitatea lui G. Ştephănescu nu se limitează numai la compoziţie. In întreaga sa viaţă acest mare compozitor a militat, cheltuindu-şi averea şi sacrificîndu-şi sănătatea, pentru înfiinţarea operei romîneşti. Ideea creării operei romîneşti era în acele timpuri un lucru plin de îndrăzneală. Trupele de operă italiană care se perindau prin ţara noastră, prin repertoriul lor cît şi prin faptul că foloseau alte limbi decît aceea pe care o vorbea poporul, nu erau cîtuşi de puţin simpatizate de marele public. Ideea care l-a călăuzit pe Ştephănescu că „teatrul trebuie să fie şcoala şi distracţia poporului, iar nu a cîtorva bogătani", l-a făcut să lupte plin de hotărîre pentru crearea unei opere accesibile maselor largi.

Deşi a avut mult de suferit de pe urma lipsurilor materiale, deoarece statul burgheziei şi moşierimii n-a vrut să-i acorde nici un fel de subvenţii, Ştephănescu nu se descurajează. El plăteşte interpreţii şi cheltuielile de montare din banii săi şi în ciuda tuturor greutăţilor reuşeşte să prezinte publicului opere din repertoriul clasic şi romînesc în limba poporului. Printre aceste opere sînt: Linda de Chamonix, Traviata, Lucia de Lammermoor, Aida, Faust, Carmen, Lohengrin, Tannhäuser, ş.a. iar din creaţiile compozitorilor romîni Hatmanul Baltag, Beizadea Epaminonda şi Olteanca de Ed. Caudella, Roza Magica, Fata aerului, feeria Sînziana şi Pepelea de G. Ştephănescu precum şi lucrări ale lui Flechtenmacher, Wachman, Wiest.

Ştephănescu era animatorul, dirijorul, regizorul şi profesorul de canto al teatrului. Aici el a crescut de-a lungul a 40 de ani o serie de cîntăreţi, unii din ei cunoscuţi şi peste hotarele ţării, ca Popovici — Bayreuth şi Gabrielescu.

Ştephănescu a avut şi o bogată activitate didactică. Incă din 1872, anul înapoierii sale din Franţa, în urma unui concurs a devenit profesor de canto la conservator.

Sărăcit, deoarece toată averea şi-o dăruise pentru întreţinerea şi menţinerea operei, desgustat de oficialităţile vremii care toată viaţa îi făcuseră greutăţi, dar fără să-şi piardă încrederea în viitorul culturii romîneşti George Ştephănescu moare în luna aprilie a anului 1924.

Abia astăzi, cînd poporul muncitor pune în adevărata lor lumină figurile progresiste ale trecutului, rupînd vălul tăcerii, al uitării şi al minciunii aşternut de istoria muzicii burgheze, George Ştephănescu alături de ceilalţi înaintaşi ai muzicii romîneşti îşi recapătă locul ce i se cuvine.

„Săptămîna cărţii pentru copii" în Uniunea Sovietică

De curînd la Moscova s-a desfăşurat tradiţionala „Săptămînă a cărţii pentru copii".

Pentru prima oară, „Săptămîna cărţii pentru copii" a fost organizată în anul 1944. De atunci, această sărbătorire are loc în fiecare an, oferind un prilej de trecere în revistă a literaturii pentru copii.

Deschiderea „Săptămînii cărţii pentru copii" a avut loc în marea sală a Conservatorului.

Aci s-au adunat elevi ai şcolilor din Moscova, scriitori pentru copii, pedagogi. In numele Consiliului Central al Sindicatelor Sovietice, al prezidiului Uniunii Scriitorilor Sovietici şi al Editurii de stat a literaturii pentru copii a luat cuvîntul scriitorul Boris Polevoi.

El a făcut o prezentare a scriitorilor ale căror cărţi sînt cunoscute de tinerii cititori. Aplauze furtunoase au izbucnit în sală cînd au fost rostite numele scriitorilor Agnia Barto, N. Nosov, V. Oseeva, V. Kaverin, T. Semuşkin şi ale multor altora.

Cu căldură au întîmpinat tinerii cititori pe oaspeţii străini participanţi la festivitate — scriitorul polonez V. Voroşilski, scriitorul bulgar Asen Bosev, poeta bulgară Liliana Stefanova, scriitorul italian Giovanni Jermanetto

Scriitorul V. Kaverin, autorul cunoscutului roman „Doi căpitani", a povestit elevilor cum a lucrat el la romanul său, ce l-a îndemnat să scrie această carte.

Poeta Agnia Barto a citit copiilor noile sale versuri „Bunicul şi nepoţica", scriitorul N. Nosov — un capitol dintr-o nouă carte a sa pentru copii, Evgheni Dolmatovski — poezia „Primul raid".

Asen Bosev i-a felicitat pe copii în numele pionierilor bulgari şi le-a povestit despre popularitatea de care se bucură cărţile sovietice pentru copii în rîndul copiilor bulgari.

In toate cele 25 de raioane ale Moscovei au avut loc matinee literare, conferinţe cu cititorii, întîlniri cu scriitorii. Copiii şi-au spus părerea cu privire la cărţile citite, au povestit ce eroi din cărţi le-au plăcut îndeosebi, au arătat ce cer ei de la scriitori.

In timpul „Săptămînii cărţii pentru copii". în casa orăşenească a pionierilor au avut loc conferinţe ale tinerilor cititori, la care au fost luate în discuţie noile lucrări destinate copiilor: „Deasupra Volgăi" de M. Prilejaeva. „Partizanul Lionia Golikov" de I. Korolkov şi altele. La conferinţe au participat autorii acestor cărţi care au povestit cititorilor lor cum lucrează, le-au împărtăşit planurile lor pentru viitor.

In Planetariul din Moscova au avut loc întîlniri interesante închinate cărţilor de ştiinţă popularizată. Oamenii de ştiinţă — geografi şi astronomi, au organizat discuţii interesante cu copiii pe temele: „Plimbare prin cer". „Cu racheta în lună", „Marele învăţat rus M. Lomonosov", „Marele explorator rus Mikluho-Maklai" etc.

Mii de elevi au frecventat în aceste zile teatrele şi cinematografele unde au vizionat spectacole create pe baza cărţilor pentru copii. La Teatrul Central pentru copii a avut loc de curînd premiera noii piese a lui S. Mihalkov „Rol străin". care povesteşte despre viaţa unui detaşament de pionieri. Pe ecranele cinematografelor a început să ruleze noul film pentru copii „Descoperirea misterioasă" — despre pionierii care trăiesc în nordul îndepărtat şi altele.

In şcoli, casele pionierilor şi în bibliotecile pentru copii au fost organizate numeroase expoziţii care au arătat grăitor ce atenţie se acordă în Uniunea Sovietică dezvoltării literaturii pentru copii.

Mare animaţie a domnit în aceste zile la bazarele cu cărţi pentru copii. In cursul lunii martie, Editura de stat a cărţii pentru copii a editat peste 5.500.000 exemplare de cărţi pentru copii.

In timpul „Săptămînii cărţii pentru copii" la Moscova au avut loc aproximativ 300 de întîlniri ale scriitorilor cu tinerii lor cititori. La acestea au participat peste 100 de scriitori şi poeţi.

Mulţi scriitori s-au adresat copiilor prin radio şi televiziune.

„Săptămîna cărţii pentru copii" s-a desfăşurat în întreaga Uniune Sovietică, în oraşe, sate, în aşezările muncitoreşti. Aceasta a dovedit încă odată cît de mult iubeşte cartea tînăra generaţie sovietică.

Cît mai multe economii, cît mai puţine rebuturi!

— Adunarea tinerilor de la uzinele metalurgice „Unirea" din Cluj —

Pentru a contribui la intensificarea întrecerii în cinstea zilei de 1 Mai, comitetul organizaţiei de bază U.T.M. de la uzinele metalurgice „Unirea" din Cluj a organizat, de curînd, cu sprijinul organizaţiei de partid şi al direcţiunii, o adunare deschisă la care a invitat şi muncitori vîrstnici.

Adunarea tineretului a analizat posibilităţile de reducere a rebuturilor şi realizare de economii.

Cei peste 70 de utemişti şi tineri care au luat parte la adunare au analizat rădăcinile lipsurilor existente, au criticat pe cei care nu muncesc aşa cum cere procesul tehnologic şi s-au angajat să desfăşoare larg lupta pentru reducerea rebuturilor şi pentru obţinerea de economii de materiale, astfel încît ziua de 1 Mai, sărbătoarea internaţională a oamenilor muncii, s-o întîmpine cu succese cît mai mari.

In cadrul adunării, comitetul organizaţiei de bază U.T.M. a prezentat un plan de măsuri pentru asigurarea succesului acestei acţiuni. De asemenea a fost trimisă o scrisoare către colectivul uzinelor „Victoria"-Calan, care aprovizionează uzina cu fontă.

Publicăm mai jos, cuvîntul participanţilor la adunare.

Să economisim materialul, căci este al nostru

Ridicarea nivelului de trai material şi cultural al oamenilor muncii, este grija de căpetenie a partidului nostru drag.

Plenara lărgită a C.C. al P.M.R. din 19—20 august 1953 a subliniat sarcinile ce revin tuturor oamenilor muncii în vederea dezvoltării economiei noastre naţionale, în vederea ridicării nivelului de trai material şi cultural al poporului nostru.

Partidul ne cheamă să mărim neîncetat producţia, să ridicăm productivitatea muncii, să luptăm pentru reducerea preţului de cost şi să economisim materialele, pentru că acestea sînt căile concrete şi sigure care duc la ridicarea neconteniţă a nivelului nostru de trai.

Multe iniţiative tinereşti sînt aplicate în uzinele ţării noastre pentru îndeplinirea directivelor partidului şi guvernului, printre care şi iniţiativa tinerilor de la uzinele metalurgice „Progresul" din Brăila — de a realiza cît mai multe produse finite din economii.

Oare la noi nu se pot face economii?

Cu siguranţă că da! Dacă fiecare utemist şi tînăr de la turnătorie, strungărie sau de la montaj, ar respecta întocmai procesul tehnologic, imaginaţi-vă ce economii am putea face numai prin reducerea rebuturilor.

Economii se pot face folosind în întregime capacitatea de lucru a maşinilor, folosind din plin cele 480 de minute de lucru.

Este ştiut că dacă laşi polizorul sau strungul să meargă, iar tu stai şi discuţi cu alţi tineri, se consumă energie în zadar, se uzează maşina.

Colectivul uzinei noastre a obţinut o seamă de succese în lupta pentru îndeplinirea şi depăşirea sarcinilor de plan. In întrecerea socialistă s-au evidenţiat mulţi utemişti şi tineri. Utemişti ca Toth Ştefan, Simu Adalbert, Gakan Ioan, Vereş Ştefan sau Harmaty Adalbert, sînt bine cunoscuţi în uzină pentru munca lor sîrguincioasă. Aplicînd minunatele metode de lucru sovietice fiecare din ei îşi depăşeşte norma cu peste 130 la sută. Printre inovatorii uzinei noastre se găsesc de asemenea şi mulţi tineri. Utemistul Kiş Alexandru din brigada de frezori nr. 5 a făcut un dispozitiv pentru prelucrarea suportului de presiune, ridicîndu-se astfel productivitatea muncii cu 30 la sută.

Cît de frumoase ar fi succesele colectivului nostru dacă nu s-ar mai da atît de multe rebuturi, dacă maşinile nu ar mai fi lăsate să meargă în gol.

Utemişti şi tineri, încadraţi-vă în lupta pentru reducerea rebuturilor. Folosiţi cu grijă materia primă. Ingrijiţi maşinile şi utilajul.

Fruntaşi! ajutaţi pe tinerii rămaşi în urmă ca să ajungă la nivelul vostru. Depuneţi toate eforturile pentru îndeplinirea sarcinilor pe care partidul şi guvernul ni le trasează.

(Din referatul prezentat de comitetul organizaţiei de bază U.T.M.).

Cu 4 la sută mai puţine rebuturi

La noi în secţie lucrează mulţi tineri. Sarcinile care ne stau în faţă sînt multe şi mari, dar ele trebuie şi pot fi duse la îndeplinire. Procentajul nostru de rebuturi este încă foarte mare. In brigada noastră nr. 1 lucrează şi utemistul Stenea Ioc. El nu este nou în uzină. Acum cîteva zile, Stenea a turnat peste forme 3 kg. de fontă, şi a rebutat 10 piese. Pentru el s-ar părea că acest lucru nu-i chiar atît de grav. Dar pentru uzina noastră această lipsă de spirit de răspundere înseamnă foarte mult. Piesele rebutate au trebuit să fie retopite, iar pentru că fonta şi-a pierdut din calitate şi cantitate a trebuit concentrată, ceea ce a dus la un consum suplimentar de combustibil şi folosirea unui timp suplimentar de 4 ore pentru retopirea fontei. De asemenea au fost necesare alte 2 ore pentru turnarea din nou a pieselor. Trebuie să subliniez că acest fapt nu este primul la Stenea.

La noi în secţie se risipesc cuiele şi se calcă pămîntul în picioare pentru că nu ne-am pus pînă acum serios problema economiilor.

Brigada noastră, tovarăşi, îşi deschide cont de economii. Ea se angajează ca în cinstea zilei de 1 Mai să reducă rebuturile cu 4 la sută şi să folosească zilnic cu o roabă de nisip mai puţin. In felul acesta vom reuşi cu siguranţă să turnăm mai multe piese din aceeaşi cantitate de materie primă şi să realizăm însemnate economii.

(Din cuvîntul utemistului Bako David, membru in brigada nr. 1 de la turnătorie).

Sprijin tinerilor muncitori

Pe tinerii de la noi îi învăţăm să lucreze mai mult şi mai bine. Şi fiecare succes pe care-l obţin ei ne umple inima de bucurie, iar fiecare lucru prost pe care-l fac ne mîhneşte.

Acţiunea voastră vine tocmai la timp, pentru că în secţia turnătorie mulţi tineri nu fac totul pentru a obţine cele mai bune rezultate. Utemistul Bako îşi depăşeşte norma cu 215 la sută, Kolos Alexandru cu 213 la sută, dar mulţi tineri lucrează fără spirit de răspundere. Cuiele se duc cu mîna şi jumătate se varsă pe jos, fonta se toarnă peste forme, aşa că se strică piesele, şi cîte alte neglijenţe nu sînt încă. De aceste lipsuri sîntem şi noi vinovaţi, că nu ne-am ocupat mai mult de tineri.

Cîte nu se pot face în secţia noastră. Am aplicat metoda Fletco, ciclul scurt de maleabilizare a fontei, dar putem aplica metoda Voroşin, putem extinde aplicarea metodei Cotlear.

Eu mă angajez ca pe utemiştii şi tinerii care lucrează la turnătorie să-i ajut cu toată priceperea mea ca să dea lucru de bună calitate, să folosească cu grijă fiecare gram de fontă.

(Din cuvîntul comunistului turnător Tiberiu Nagy).

Se pot face economii

Dacă am analiza activitatea atelierelor mecanic, montaj, tăblărie, sculărie prin prisma luptei pentru economii am vedea ce mari lipsuri există aici. Sînt mulţi tineri care lipsesc nemotivat de la lucru. Iată, de pildă, Harko Alexandru a lipsit 3 zile, timp în care ar fi putut executa piuliţe pentru 450 de hidranţi. Acesta-i doar un singur exemplu. Avem de acestea nenumărate. Pe tinerii care lipsesc nu-i mustră conştiinţa că maşinile stau. Ei vin cîteva zile dau „asalt", şi rezultatul este, aşa după cum bine se ştie, piese rebutate, uzare mai mare a maşinilor şi calitatea proastă a produselor. Alţi tineri îşi părăsesc maşinile şi merg să stea de vorbă. Procentul celor care lipsesc nemotivat se ridică la 2 la sută. Sînt lacune, tovarăşi, în ceea ce priveşte folosirea maşinilor şi a utilajului. Strungul cel nou de la sculărie a funcţionat doar trei luni, din cauza neglijenţei unora. Unii tineri cînd ajustează piesele pentru agricultură trag cu pila fără ca să îndepărteze nisipul de pe piese, şi astfel în 12 ore o pilă este dată gata.

Noi avem posibilitatea să facem economii recondiţionînd sculele şi folosindu-le în mod cît mai just.

Eu personal mă voi ocupa de tinerii care nici acum nu aplică metodele înaintate de lucru şi voi veghea ca în permanenţă să existe contabilizate economiile.

(Din cuvîntul inginerului comunist Attl Arpad, şeful secţiei nr. II).

Război proastei calităţi

Cînd un tovarăş din brigada de frezori nr. 5 rebutează o piesă, noi nu ne gîndim numai la paguba pe care el a adus-o uzinei, ci la paguba pe care a adus-o economiei noastre naţionale, agriculturii, pentru care fabricăm acum diferite piese.

Despre brigada noastră s-a vorbit în referat că-şi îndeplineşte conştiincios sarcinile. Aceasta este o mîndrie a noastră. Noi ne depăşim sarcinile de plan cu 211 la sută, dar ne rod tare mult rebuturile care mai există. Stricăm o piesă. Asta înseamnă materie primă aruncată, timp pierdut, energie electrică consumată şi în afară de aceasta greutate în îndeplinirea sarcinilor de plan. Brigada noastră nu mai vrea să dea rebuturi. Incepînd de azi noi declarăm război necruţător tuturor rebuturilor. Nici un rebut, aceasta este de azi înainte lozinca noastră.

Dacă vom folosi întreaga materie primă, lucrînd aşa cum prevede procesul tehnologic, avem posibilitatea să obţinem cu 10-15 la sută mai multe produse fabricate din aceeaşi cantitate de materie primă. Brigada noastră îşi deschide cont de economii şi ne vom strădui ca el să fie cel mai bogat cont din uzină.

(Din cuvîntul utemistului inovator Kiş Alexandru membru in brigada de frezori nr. 5).

Să nu-i iertăm pe chiulangii

Am cerut şi eu cuvîntul şi n-am să iert pe cei ce au atitudine nejustă faţă de muncă, faţă de bunurile obşteşti. In secţia strungărie majoritatea muncitorilor sînt tineri. Unii din ei sînt indisciplinaţi. Eu am să dau numai cîteva exemple. Iacob Ştefan — ce mult ne dă de furcă copilul ăsta. Din 6 luni de zile a lucrat doar 4 săptămîni. Restul timpului s-a plimbat fără nici un rost. Nu este deloc serios şi din cauza lui şi a altor chiulangii avem multe greutăţi.

Ca el este şi Turocki Karoly. Hîrtiile astea sînt bonurile lui de lucru (tovarăşul Bör a adus cu el nişte hîrtii pline de ulei pe care nu se mai putea citi) pe care le-am găsit acum cîteva zile în baie. Bonurile de lucru i-au fost date lui Turocki la data de 7 martie, dar el n-a executat încă aceste comenzi. Un lucru la fel de grav este că el rebutează multe piese şi apoi le aruncă într-o găleată cu petrol.

Executarea lucrului de bună calitate este strîns legată de gradul în care cunoşti şi stăpîneşti meseria. Iată de ce comitetul organizaţiei de bază U.T.M. trebuie să se preocupe în mod special de problema calificării tineretului. Trebuiesc antrenaţi în această acţiune de reducere a rebuturilor toţi utemiştii şi tinerii. Eu voi sprijini tineretul din secţia strungărie pentru a reduce cît mai mult numărul rebuturilor, reuşind astfel să realizeze cît mai multe economii.

(Din cuvîntul tovarăşului Bör Ştefan, maistru şef la secţia strungărie).

Pentru o viaţă tot mai frumoasă

Colectivului nostru de muncă îi este foarte folositoare adunarea dumneavoastră, pentru că ştim în ce direcţie trebuie să vă sprijinim mai mult.

Cînd eram tînăr ca voi, nu lucram în uzină modernă, sau 8 ore aşa cum lucraţi voi. Pe atunci nu ne interesa cîtuşi de puţin ca să economisim materialul, pentru că nu era al nostru, era al capitaliştilor. Acum noi sîntem stăpînii fabricii şi nouă nu ne este indiferent cum se foloseşte materialul, sau cum se îngrijesc maşinile. Tot ce intră la noi în fabrică, de la fier şi pînă la praful cu care lucrează turnătorii, înseamnă munca a zeci şi sute de mii de alţi muncitori. Dacă vom risipi cuiele, praful, nisipul, fonta, vom păgubi uzina şi statul nostru, vom reduce posibilităţile de ridicare a nivelului nostru de trai şi de înflorire a economiei noastre.

Conducerea uzinei va stimula prin acordare de premii pe muncitorii tineri şi vîrstnici care au obţinut cele mai frumoase economii şi care au redus la maximum rebuturile.

(Din cuvîntul tovarăşului Ficher Adalbert, directorul uzinei).

Plan de măsuri al comitetului organizaţiei de bază U. T. M.

Pentru îndeplinirea angajamentelor pe care şi le-au luat tinerii uzinei noastre în vederea reducerii numărului rebuturilor şi a obţinerii de cît mai multe economii, comitetul organizaţiei de bază U.T.M. îşi propune următoarele:

1. In ziua de 20 aprilie vom prezenta în faţa biroului organizaţiei de partid o dare de seamă asupra muncii comitetului organizaţiei de bază U.T.M. în această problemă.

2. La 22 aprilie vom organiza un schimb de experienţă între brigăzile care şi-au deschis conturi de economii.

3. La data de 24 aprilie se va ţine un miting fulger în care se vor arăta ce produse s-au dat din economii în cinstea zilei de 1 Mai.

4. Vom desfăşura o vie agitaţie, prin lozinci, gazeta de perete şi de la om la om, pentru a extinde în întreaga uzină iniţiativa tinerilor de la uzinele „Progresul" Brăila.

5. Brigăzile şi tinerii care au obţinut cele mai frumoase rezultate vor fi popularizaţi la gazeta de perete, la panoul fruntaşilor în întrecerea socialistă, prin presa locală şi prin scrisori trimise „Scînteii tineretului".

6. Vom activiza postul utemist de control pentru sprijinirea efectivă a acestei acţiuni.

(La fiecare punct a fost prevăzut căruia din membrii comitetului ii revine răspunderea pentru îndeplinirea lui).

Scrisoare către colectivul de muncitori şi organizaţia de bază U.T.M. a uzinelor „Victoria" Călan

Dragi tovarăşi!

Colectivul uzinei noastre, sub conducerea organizaţiei de partid, se străduieşte să îndeplinească cu cinste sarcinile ce ii revin din Hotărîrea plenarei lărgite a C.C. al P.M.R. din 19-20 august 1953. Succesele noastre ar fi şi mai mari, dacă voi ne-aţi ajuta efectiv.

Procentajul nostru de rebuturi este mare şi o bună parte de vină o purtaţi şi dumneavoastră.

O parte din fonta pe care ne-o trimiteţi nu îndeplineşte toate condiţiunile standardului de stat. Fonta se prezintă în plăci şi nu în blocuri, şi are dimensiuni atît de mari, încît spargerea lor în bucăţi folosibile cu berbecul necesită 60-70 ore de muncă irosită în zadar.

De multe ori suprafaţa plăcilor este plină de zgură.

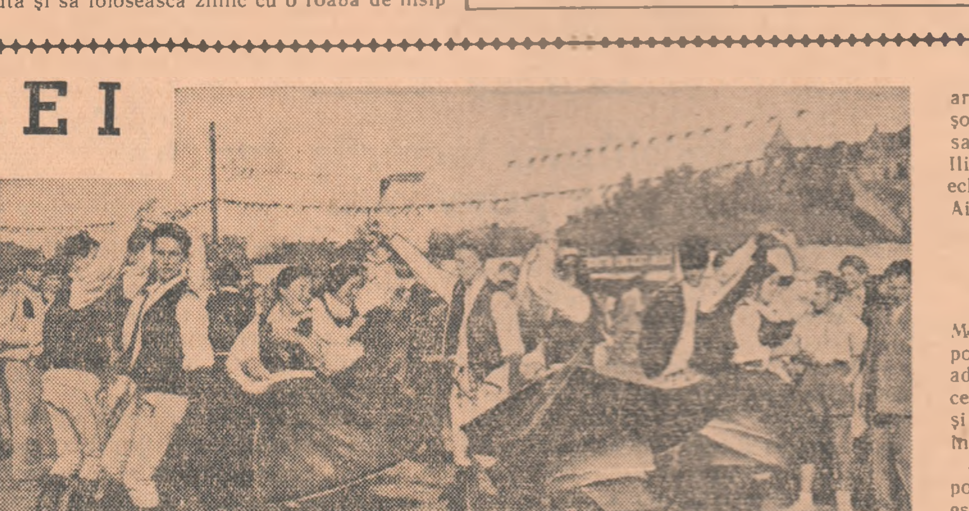
Compoziţia chimică controlată în laboratorul nostru se încadrează în standardul de stat respectiv, dar constatăm că procentul de siliciu a fost întotdeauna mai mic decît cel pe care îl arătaţi în certificatele de calitate. De asemenea în certificatul de calitate nu indicaţi conţinutul de carbon.

Deşi au fost sesizate aceste nereguli, nici pînă acum situaţia nu s-a îmbunătăţit.

Industria noastră are nevoie de piese de bună calitate, care să nu aibă preţuri mari.

Noi vă cerem, tovarăşi, să depuneţi mai multe eforturi pentru a ne putea trimite fontă de bună calitate. In acest fel nu ne veţi mai face greutăţi şi noi vom contribui la reducerea preţului de cost al produselor.

HORA PRIETENIEI

Intr-una din zile, cam pe la începutul lunii octombrie, în Sîndominic, sat mărişor aşezat pe marginea Oltului la poalele pereţilor de calcar ale munţilor Ciucului, a poposit un călător. Şi cum vremea era trecută de amiază cam cu vreo două-trei ceasuri, el se opri la căminul cultural al satului.

Haas Alexandru, folcloristul, căci el era călătorul, vorbi ţăranilor muncitori adunaţi la joc despre frumuseţea dansurilor lor, apoi le povesti de hotărîrea Ministerului Culturii de a înfiinţa un ansamblu artistic popular al Regiunii Autonome Maghiare. El propuse în acelaşi timp, ca un grup de tineri din comuna lor, să formeze o echipă de dansuri secuieşti.

Ţăranii muncitori din Sîndominic s-au bucurat de atenţia ce li se acordă. Au fost aleşi tinerii care să formeze echipa şi pe loc începu prima repetiţie.

...Au umblat aşa din sat în sat mai mulţi cunoscători ai bogatelor cîntece şi dansuri populare din Regiunea Autonomă Maghiară, folclorişti şi muzicanţi talentaţi, care au ales cele mai pregătite formaţii artistice şi pe cei mai talentaţi cîntăreţi şi dansatori de pe lîngă căminele culturale din regiune. Acesta a fost primul pas, a fost începutul drumului spre formarea ansamblului artistic popular al regiunii.

Şi astfel, după mai multe săptămîni, într-o seară în care primii fulgi de zăpadă se aşternuseră pe întinsul regiunii, la sfatul popular regional a avut loc o şedinţă care are să rămînă de pomină încă mulţi ani. S-a constituit în această şedinţă pe lîngă casa de cultură a oraşului Odorhei, ansamblul artistic popular al Regiunii Autonome Maghiare. In ansamblu au fost recrutate echipele de dansuri secuieşti şi romîneşti din comunele Corurd, raionul Odorhei şi Lucriu, raionul Reghin, echipele de dansuri maghiare din Sîndominic, raionul Miercurea Ciuc, Sînbriaş, raionul Reghin, echipa de dansuri formată de copiii din Satul Mic, raionul Odorhei, corul mixt din comunele Porumbenii Mari şi Porumbenii Mici, raionul Odorhei, precum şi orchestra populară a casei de cultură din Odorhei. Şi numai după cîteva zile instructorii au început să meargă în satele unde erau echipele din ansamblu. Au început repetiţiile şi pregătirile pentru primele spectacole...

O zi obişnuită

Intre Porumbenii Mari şi Porumbenii Mici, două sate secuieşti din raionul Odorhei, e cale cam de vreo trei kilometri. Şi chiar în ziua aceasta despre care este vorba, se potrivi a fi un ger şi un viscol năpraznic.

— Ei, no haideţi să începem, că doar cei din „Mari" or fi în toate minţile şi nu vor veni pe o asemenea vreme — zise după un timp de aşteptare Lörincz neni, membră activă a corului.

— Cum să începem repetiţia fără ei? Nu, trebuie să-i aşteptăm. Vor veni cu siguranţă şi Torok Elisabeta se duse la fereastră uitîndu-se îndelung către drum. Inima-i tresări. Pe drum, departe, printre fulgii de zăpadă se vedea un grup mare de oameni. Erau cei din Porumbenii Mari. Aşa s-a făcut învoiala atunci cînd s-a discutat formarea corului, ansamblului popular artistic al regiunii. Tineri şi vîrstnici, colectivişti şi ţărani muncitori din cele două comune urmau să formeze împreună un cor de 80 persoane. Şi ca să nu fie cu supărare pentru unii sau ceilalţi, s-a hotărît ca cele două repetiţii ale corului din fiecare săptămînă, să se facă odată în Porumbenii Mari, iar altădată în Porumbenii Mici. In ziua aceasta corul urma să aibă repetiţie la Porumbenii Mici.

Apropiindu-se iute de sobă unde se afla Lörincz, Elisabeta o întrebă în grabă:

— Dacă era rîndul nostru de mers astăzi la vecini, mergeai?

— Apoi, eu drept să zic, zău că m-aş fi dus. Doar ce, ne putem juca cu ansamblul regiunii?

— Ei, vezi, şi cei din „Mari" tot aşa gîndesc.

Şi adresîndu-se apoi tuturor:

— Haideţi să-i întîmpinăm, că vin.

Eşiră cu toţii în stradă, îşi întîmpinară oaspeţii cu chiote şi voie bună şi luîndu-i de mînă care cum se nimeriră, îi duseră în grabă în jurul sobei să se dezgheţe. Şi cam după vreo zece minute, din sala mare începură a răsuna pînă departe cîntecele. Erau acum în sală vreo 75 de oameni. Cîţiva mai în vîrstă, majoritatea însă tineri. Szigyarto Alexandru, Pop Daniel, Gyerko Rozalia, Puia Iulia din Porumbenii Mari, Sandor Samu, Matei Elisabeta, Csiki Iulia şi mulţi alţii din Porumbenii Mici, colectivişti şi ţărani muncitori romîni şi maghiari, laolaltă cîntau cunoscutul ceardaş „Hei Roji Roji" ca şi „Pe Mureş şi pe Tîrnave". Cîntecele şi voia bună i-au împrietenit, i-au legat puternic.

Profesorul

Ascuns într-o vale mică, înconjurat de dealuri şi păduri, satul Lucriu e cam la vreo 7 kilometri de Reghin. Ca şi în satele dimprejur, ocupaţia principală a ţăranilor, de ani şi ani de zile este creşterea animalelor Şi unde s-a mai pomenit cioban fără bîtă? Ciobanii din aceste părţi ale ţării au creat pentru „tovarăşul" lor un joc: „Bîta", aşa cum îi e şi numele.

Baiul a început de la o vorbă scăpată fără voie de baci Aigni Ilie Moraru.

— Pe vremea noastră, era altfel jocul.

Cum au auzit tinerii din echipa de dansuri a comunei, care se pregăteau pentru spectacolele ansamblului popular al regiunii şi pentru cel de al III-lea concurs al căminelor culturale, că baci Aigni cunoaşte bine vechiul dans bătrînesc, s-au adresat acestuia.

— Apoi te rugăm baci Aigni să ne fii profesor!

— Ei, dar minte scurtă mai aveţi, flăcăilor. Nu vedeţi că trebuie să umblu în bîtă şi vouă vă arde de dans? Au venit tinerii, nepoţi şi strănepoţi ai baciului şi l-au tot rugat să le arate cum se juca pe timpul tinereţii lui. S-a înduplecat baciul după un timp, amintindu-şi felul cum îi umblau picioarele la jocurile satului. Şi astfel s-a sculat baci Aigni de pe laviţă, şi-a pus pipa în chimir, şi-a răsucit mustăţile cu mai multă tinereţe şi s-a dus în casă să-i spuie nepoatei unde se duce.

— Iacă, m-au făcut feciorii „profesor". Să le arăt cum se juca pe vremea noastră dansul pe care îl pregătesc.

— Iţi arde de şagă, moşule!

Dar apoi cînd văzu că pleacă în curte unde tinerii se adunaseră vreo 20, nepoata începu a rîde de una singură. Nu de alta dar, baci Aigni avea să împlinească în curînd 70 de ani...

In ziua aceea s-a pus baci Aigni să dăscălească pe tineri, cu alte cuvinte, să-şi facă meseria de „profesor". A jucat el, de vreo două ori, pînă a simţit că puterile îl părăsesc, dar nu s-a lăsat pînă n-a terminat. Şi sărea, drept să fiu, aproape tot atît de bine ca şi tinerii. El a păstrat neştirbit minunatul şi străvechiul dans al poporului — „Bîta".

Şi apoi i-a pus să joace pe tineri şi le-a tot arătat, pînă feciorii au început a prinde binişor mişcările vechi. De atunci nu e zi de joc sau de repetiţie a echipei la care baci Aigni Ilie Moraru să nu fie prezent. Şi tot de atunci echipa şi-a îmbunătăţit jocurile, iar baci Aigni a rămas cu titlul de „profesor".

Comorile poporului

Ansamblul artistic al Regiunii Autonome Maghiare şi-a propus în primul rînd să redea poporului o parte din bogăţiile folclorului adunate de-a rîndul veacurilor, să culeagă cele mai frumoase cîntece şi dansuri maghiare şi romîneşti din regiune şi să le răspîndească în rîndul poporului.

Sînt minunate şi nesecate comorile creaţiei populare. Din această „fîntînă a tinereţii" este alcătuit şi repertoriul ansamblului artistic „Gheorghe Doja" din Regiunea Autonomă Maghiară. Cîntecele populare, executate de corul ansamblului. fie ele maghiare, fie romîneşti, ca de pildă „Pe cîmp, pe cîmp", „Pescarul", „Cîntece de pe Mureş", oglindesc viaţa grea şi amară îndurată în trecut de ţăranul stors de vlagă de către grofi şi boeri. Desprinzi din ele întreaga jale şi tristeţe care a încătuşat sufletul poporului nostru ţinut ani şi ani de-a rîndul în robie

Altele, noi, oglindesc viaţa nouă, înfloritoare a ţării. Ele sînt pline de veselie şi optimism, vorbind despre bucuria poporului muncitor liber care se avîntă spre culmile viitorului.

Aşa e cîntecul „Frumoasă-i viaţa", „Pe noi ne conduce partidul" sau „Drag mi-e la gospodărie". Multe din aceste cîntece au fost culese chiar de membrii ansamblului, ca de pildă învăţătoarea Erdely Tereza, folcloristul Haas Alexandru, muzicantul Balaş Francisc şi alţii din regiune şi din împrejurimi.

Orchestra populară a casei de cultură din Odorhei acompaniază cu măestrie atît corul cît şi dansurile ansamblului. In acelaşi timp multe din bucăţile populare executate sînt culese din satele regiunii şi prelucrate pentru orchestră de înşişi membrii ei, Balaş Francisc şi Dancaş Naudor, Hamza Gustav sau Boalog Edman.

Primul spectacol

Seara a coborît deasupra Tîrgului Secuiesc, învăluind deopotrivă şi casele şi uliţele. In această vreme, în sala mare unde de obicei se desfăşoară spectacolele culturale se adunaseră sute de oameni, muncitori forestieri, secui şi romîni, tineri muncitori din industria locală şi elevi. Cînd ceasul a arătat ora 8 în sală s-au stins luminile, iar cortina a început a se desface · a început primul spectacol al ansamblului artistic popular al Regiunii Autonome Maghiare „Gheorghe Doja". Programul a fost deschis de corul din comunele Porumbenii Mari şi Porumbenii Mici care a executat cîntecul „Pe noi ne conduce partidul". A urmat apoi un cîntec popular despre Mureş. Spectatorii purtaţi de frumuseţea şi de armonia cîntecului popular ascultau cu emoţie pe tînăra ţărancă muncitoare Matei Dochiţa din satul Nadeşa, raionul Reghin. Dochiţa cînta pentru prima dată. Emoţia a părăsit-o abia cînd a ajuns în mijlocul scenii şi iat-o interpretînd cu multă gingăşie cîntecul popular maghiar „Pe malul rîului". Apoi a cîntat cunoscutul cîntec „Pe Mureş şi pe Tîrnave" Ea interpretează cu aceeaşi măestrie şi cîntecele maghiare ca şi cele romîneşti.

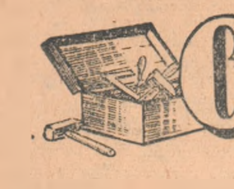
Echipele ansamblului execută apoi dansuri romîneşti şi maghiare. Echipa de copii din Satul Mic execută dansuri secuieşti pentru copii. Sînt doar de-o şchioapă, dar sar şi se învîrtesc în ritmul muzicii, de ţi-e mai mare dragul. Ei, şi apoi cînd echipa din satul Lucriu execută o învîrtită şi o sîrbă şi cînd echipa din Sîndominic începe un ceardaş simţi că te furnică pe la picioare şi-ţi vine să iei căciula şi să arunci cu ea deazvîrlita.

Pe scenă intră o nouă echipă de dansuri. Maghiari şi romîni împreună, execută cu iscusinţă **hora prieteniei**.

Primul spectacol al ansamblului artistic popular „Gh. Doja" al Regiunii Autonome Maghiare s-a încheiat aşa cum s-au încheiat după aceea toate spectacolele din primul turneu, la care au asistat aproape 70.000 de oameni ai muncii din regiune: printr-o vie demonstraţie a prieteniei şi frăţiei de nezdruncinat dintre oamenii muncii romîni şi maghiari.

AL. PINTEA

Corneliu Leu

Cu lădița galbenă...

— schiță —

Vezi, așa se-ntîmplă uneori cu hotărîrile mari: te obligă să chibzuiești repede. Adînc, dar nu mult. Și abia trezindu-te în fața situației nou create, îți dai seama de toate schimbările care decurg. Ieri, și chiar azi dimineață Niculae Sava se mai gîndea la festivalul artistic de duminică și la bucățile ce le va cînta din muzicuță. Acum e bucuros că și-a adus aminte de vopseaua galbenă pe care o are acasă. Își închipuie cum va arăta lădița lui de scule vopsită-n galben, ba, mai mult, se și vede cum va intra pe poarta gospodăriei de stat ținînd lădița în dreapta. Adică nu, o va ține în stînga, pentru că cu dreapta, va trebui să strîngă mîinile care i se vor întinde.

Dacă toată problema însă ar consta numai în lădiță, totul ar fi în ordine. Dar vezi, lădița-i acasă, și acasă e maică-sa, grijulie și temătoare pentru odorul ei, ca orice mamă, e tată-său mai puțin grijuliu, fiindcă-i bărbat, cîtuși de puțin temător, din același motiv, în schimb, om în vîrstă, cam greoi, după părerea lui Niculae și în orice caz, cu pretenția să fie ascultat și să nu i se iasă din cuvînt, ca un cap de familie ce este. Pe frați, nu-i mai pune la socoteală Niculae Sava, pentru că toți sînt mai mici decît el și e de datoria lor să-l asculte, așa cum e de datoria lui să-și asculte tatăl... Aici, lucrurile se cam încurcă. Parcă-l vede pe bătrîn (bătrîn și nu prea; dar așa-i spune Niculae gîndind mai repede și mai fierbinte decît trebuie) cum se uită la el, supărat, cu ochii mari, umbriți de pleoapele încercănate, și-i spune trecînd vorbele prin mustața groasă în care sclipesc de abia cîteva fire argintii.

— Du-te; așa-ți place să le faci pe toate din capul tău; parcă nu te-aș ști!...

De la o vreme, cine știe cum, dar nu se mai înțelege cu tatăl său. Acesta cînd e bine dispus, îl privește cam ironic spunîndu-i numai: „meștere". Iar cînd i se pare că i-a ieșit prea mult din cuvînt, nu-i mai spune lui nimic, ci numai maică-sii:

— Lasă-l că-i vine lui mintea la cap! Am avut și eu o vreme cînd eram la fel.

Ufff!... cu un gest scurt Niculae își ridică basca mai deasupra creștetului, lăsînd să-i iasă de sub ea o buclă de păr negru. Asta înseamnă că nu-i ușoară problema pe care o are de rezolvat. (Astfel îl poți vedea de obicei lîngă menghină, cînd vreo piesă mai grea îi dă de furcă făcîndu-l să țină strîns bomfaerul cu amîndouă mîinile și să se înroșească de încordare)... Și cum să nu fie greu? Ce, asta-i așa... ca și cum ai învăța un cîntec nou la muzicuță?!... E vorba de el, care pleacă, și de tatăl său, care rămîne. Și rămîne cu impresia că fiu-său e un tînăr necopt la minte. Da, fiu-său cu care toată uzina e mîndră că pleacă la sate să ducă numele ei și faima ei, să arate acolo meșteșugul muncitorilor ei... Doar așa a spus și tovarășul Gruia, secretarul organizației de bază.

Și cînd te gîndești ce om înțelegător era tatăl lui acum vreo doi ani! Era o plăcere să stai de vorbă cu el... Și-l amintește cum — atunci cînd era mai mic și abia intrase în școala profesională — el îi povestea ce-o să fie în fabrică, îl învăța să se poarte cum trebuie și să-și facă meseria ca lumea, dîndu-i-se exemplu: „uite, cînd e ceva mai greu de făcut, la cine vin tovarășii?... La mine; de ce?... Știu că mă pricep și că-mi fac meseria cum trebuie"... Pentru ca apoi, fața lui mare, negricioasă, să se îmbuneze într-un zîmbet care-i apropia cearcănele pleoapelor, iar mîna lui zdravănă să i se așeze pe creștet.

— Așa-i măi băiețaș; mîine, poimîine, te văd și pe tine meșter!

Acum, n-a ajuns încă Niculae meșter, dar e de mai bine de-un an lăcătuș calificat. Se așează dimineața la masă, așa cum se așează și tatăl, așteptînd ca mama să le pună mîncarea. Se ridică împreună cu el, își ia ca și el la revedere de la cei care mai rămîn, și pleacă. La tramvaiul care-l duce spre „Panduri", așa cum tatăl îl ia pe cel spre „Rahova". Vine ca și el după amiază, oare cum obosit și cu multe întîmplări de peste zi de povestit. Intr-un cuvînt e om care muncește.

Ințelepciunea și importanța pe care o avea în ochii lui tatăl, cu rostul său bine definit în viață, mai există și nu prea, pentru că acum este covîrșit mai mult de propria sa importanță. De unde în primele zile după ce intrase în uzină, cînd vroia să deschidă discuția despre vreo problemă din meseria lor (și tatăl tot lăcătuș era), începea cu: „tată, matale cum faci cînd lucrezi la..." — acum, pare că se umflă nițeluș în pene, dă privirilor o nuanță de superioritate, (sau poate numai se pare) și întreabă grav: „ia spune tată, de cînd lucrezi, matale ai făcut așa ceva?".

Așa se-ntîmplă cînd crești puțin; cînd crești mai mult, lucrurile reintră în normal și-ți dai seama că erai ceva mai înțelept atunci cînd încă „nu crescuseși puțin".

Ca acum: lui Niculae îi pare rău că trebuie să plece în împrejurările astea. Dacă s-ar fi gîndit mai mult și mai din vreme, poate că nu s-ar fi întîmplat așa. Parcă vede: maică-sa îl va privi speriată, tată-său îl va privi supărat. Maică-sa îi va cerceta întrebătoare privirile; tată-său chipurile o va liniști, cu țîfna-n glas: „Lasă-l; dumnealui e deacum om care judecă singur!".

Tatăl său prea are impresia că atît de just cum vede el lucrurile nu le vede nimeni. Că experiența lui nu o are nimeni: dar mi-te fiul!... Ce, îl consideră tot băiețașul acela nepriceput care trebuie să-i dea ascultare-n toate?

Și ce rost ar avea toate astea? Ce a făcut vreo prostie, vreo boroboață de copil necopt la minte? A făcut un lucru de care nu poate fi decît mîndru! E printre primii tineri din uzină care au cerut să plece la țară! Își dă seama pe deplin de maturitatea acestei hotărîri. Ce, să se ducă întîi să le ceară voie? Nu are nici cinsprezece, nici șaptesprezece ani. Are nouăsprezece ani și ceva!...

Poate într-adevăr că ar fi fost mai bine să se ducă întîi să se sfătuiască cu el; ar fi fost altceva — i-ar fi arătat că-i prețuiește sfatul. Ar fi plecat în „bună împăcare cu familia".

Și își închipuie cum va intra pe poarta gospodăriei de stat, ținînd țanțoș lădița lui cu scule ce strălucește proaspăt de vopseaua galbenă. Și tovarășii îl vor întîmpina bucuroși, iar el le va răspunde serios spunînd tot ce știe din chemare, ce-a auzit de la tovarășul Gruia și adăugînd și de la el; apoi se va pune pe treabă văzîndu-și cu grijă de meserie, așa ca oamenii să-l prețuiască.

Sigur, nu-i spunea la fel și tatăl său!? Iar acum, să fie supărat! Frumos îi șade: om bătrîn!... „Nu e consecvent" își spune Niculae convins, ridicîndu-și și mai mult basca deasupra frunții. Asta-i vorba cu care el, de obicei, țintuiește o atitudine care nu-i place în ședințe, în grupuri cu prietenii, sau oricînd mai are ocazia. „Nu e consecvent", și cu asta a spus tot ceea ce crede despre omul respectiv... Bine înțeles că, de data asta, tatăl său nu e consecvent, dacă e în stare să-i pretindă ca pentru o asemenea hotărîre să-i fi cerut sfatul. Cum adică, ar fi fost mai bine să meargă, să se sfătuiască cu ei, pentru ca, pînă la urmă, să facă tot cum crede el de cuviință? Ar fi fost mai bine să piardă timpul, în loc să răspundă imediat chemării, așa cum l-a dictat conștiința?

Tatăl său a devenit cam ursuz de la o vreme. Pe semne că așa se întîmplă cu oamenii cînd încep să îmbătrînească. In orice caz, nu mai sînt în stare să simtă ce-i aceea îndemn tineresc, avînt, entuziasm... Nu, nu... nu se va lăsa înduplecat de nimic. Da, în definitiv, de ce-și mai pune asemenea probleme? De sigur că nu se va lăsa înduplecat de nimic. Poate că pînă mai ieri nu s-a purtat chiar așa cum trebuie. Dar acum a luat o hotărîre, e om în toată firea, știe ce face: cei din uzină l-au felicitat pentru asta, l-au pregătit și sculele de care mai are nevoie. Cîmpul nu așteaptă! Nici vremea. Totul trebuie făcut din timp și el e mîndru că a fost atît de hotărît, atît de matur în chibzuința sa. Se va duce acum acasă, își va vopsi lădița, mîine își va pune în ea sculele și... noroc bun, tovarăși, s-auzim de bine! Sigur că da, nu se mai gîndește la nimic, e bucuros că și-a adus aminte de vopseaua galbenă pe care o are acasă.

Iată-l ieșind pe poarta fabricii. Are iarăși înfățișarea calmă și basca așezată corect. Fața lui oacheșă (seamănă cu tată-său) strălucește. E bucuros. Și primăvara poartă atîtea miresme! Ce frumos trebuie să fie acum pe cîmp. Și el, cu lădița galbenă în mîna stîngă...

Da. Se va duce acasă și se va apuca s-o vopsească. Nu va spune nimic la început... Mai tîrziu, cînd va veni și tatăl; să nu trebuiască să-și bată capul de două ori, și gura la fel. Dede subtul băștii, între sprîncene, o cută groasă se strînge, nereușind totuși să-i schimonosească fața tînără. Ochii rotunzi, verzui-aurii, ca două cireșe abia date în pîrg, îi stau ațintiți undeva, anume, înaintea drumului. Chibzuiește ce o să spună și cum o să spună. Și c-un gest iute, instinctiv, își trece mîna peste creștet ridicînd iar basca. Cîrlionțul negru, lucios scapă de sub ea și pune stăpînire pe fruntea lui preocupată. „Sigur că da, nu e consecvent", gîndește. Și de data asta am să i-o spun; la vîrsta lui nu mai simte ce-i acela elan tineresc. Nu numai atît, dar nu mai înțelege ce-i aceea datorie cetățenească! Aici e vorba de chemarea partidului!".

Intră în casă, dă bună ziua, se-ndreaptă sigur de sine spre locul unde-și are lădița cu scule, caută apoi vopseaua, spală pensula în benzină, o șterge și, așezat într-un colț, începe tăcut și atent să vopsească.

La o vreme, privind capacul care acum strălucește galben, aude că ușa se deschide. Intră tatăl urmat de sora cea mică. Mama așează masa, sosesc și ceilalți. „Bătrînul" tușește, apoi apucă încet un pahar și-l așează mai încolo. Vrea să spună ceva. Și vorbele lui trec prin mustața groasă, părînd ceva mai moi, ca de pîslă:

— Dragii mei, o să plecăm la țară, azi am dat o cerere în urma chemării... Privirile lui se opresc atent asupra lădiței, pe jumătate galbenă... Niculae, cred c-ar fi bine să te hotărăști și tu: ești doar meșteșugar și e nevoie de tine acolo... Tace: se vede că mai caută ceva vorbe și nu le găsește. Iși mototolește mustața. Are pe semne impresia că nu se va înțelege atît de ușor cu fiu-său.

Ochii verzui-aurii ai lui Niculae au un licăr vioi, bucuros. Apoi, încet, prind o nuanță șmecheră. Poate se gîndește cum va fi primită vestea cererii pe care a dat-o și el; sau poate se gîndește cum va intra pe poarta gospodăriei de stat cu lădița galbenă în dreapta, pentru că, vezi, cu stînga o va ține de mînă pe sora cea mică.

Convocarea la București a Conferinței Internaționale a oamenilor muncii din industria chimică și petroliferă

După cum a anunțat Secretariatul Federației Sindicale Mondiale, Comitetul de Pregătire pentru convocarea Conferinței Internaționale a oamenilor muncii din industria chimică și petroliferă, a hotărît să organizeze Conferința Internațională la București, între 22 și 25 septembrie 1954.

La conferință se vor discuta problema sarcinilor sindicatelor din industria chimică și petroliferă în ce privește întărirea unității de acțiune a oamenilor muncii în lupta pentru revendicările lor sociale și economice, pentru independența națională și pace, precum și o serie de probleme organizatorice.

Oamenii muncii din industriile petroliferă și chimică din R. P. R. așteaptă cu viu interes acest important eveniment în viața mișcării sindicale internaționale.

(Agerpres)

Manifestări în cadrul „Săptămînii culturii maghiare"

La cinematograful Patria din Capitală au fost prezentate, zilele acestea, ultimele filme din cadrul „Săptămînii filmului maghiar".

Joi, au rulat filmele maghiare „De la lăcrămioare pînă la căderea frunzelor" și „Biroul se mută". Primul film, un documentar de lung metraj în culori, aduce pe ecran episoade interesante din viața plantelor și animalelor de pădure. In cel de al doilea film sînt satirizate unele practici învechite care mai dăinuie încă la unii funcționari.

In încheierea „Săptămînii filmului maghiar" vineri s-a prezentat filmul în culori „Bănuțul" a cărui temă o constituie viața și munca dîrză a constructorilor Sztálinvárosului.

Filmele prezentate în cadrul „Săptămînii filmului maghiar" în majoritate noi producții ale cinematografiei ungare, au fost primite cu căldură de publicul romînesc. In Capitală, filmele maghiare care au rulat pe ecranul cinematografului Patria au fost vizionate de peste 21.000 de persoane.

★

In cadrul Săptămînii culturii maghiare, vineri după amiază a avut loc la Uniunea Arhitecților din RPR un simpozion în legătură cu arhitectura maghiară.

Prof. arh. G. Gusti, arh. Cezar Lăzărescu și arh. Laurian Radu Octav, care au vizitat recent R.P. Ungară, au vorbit despre succesele obținute de arhitectura maghiară și perspectivele ei frumoase de dezvoltare.

Simpozionul a fost urmărit cu interes de o numeroasă asistență.

★

După vizitele făcute la Tg. Mureș și Cluj, delegația culturală maghiară care se află în țara noastră cu prilejul „Săptămînii culturii maghiare" s-a reîntors în Capitală.

In cursul dimineții de sîmbătă, delegația a vizitat „Palatul Pionierilor" și Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".

Sîmbătă după amiază delegația culturală maghiară în frunte cu Janosi Ferenc, prim locțiitor al ministrului Culturii al R.P. Ungare, a fost primită de ministrul Culturii al Republicii Populare Romîne, tovarășa Constanța Crăciun.

(Agerpres)

Adunare festivă în cinstea ziarului „l'Humanite"

Astă seară, la Casa Ziariștilor din Capitală, va avea loc o adunare festivă închinată celei de a 50-a aniversări a ziarului „L'Humanité", organ central al Partidului Comunist Francez.

Cu acest prilej, reprezentanții presei vor vorbi despre gloriosul drum de luptă al ziarului „L'Humanité".

Va urma un program artistic la care își vor da concursul artiști ai teatrelor din Capitală.

Informații

Cu ocazia împlinirii a 5 ani de activitate a Ansamblului artistic CFR și pentru merite deosebite în activitatea artistică, Prezidiul Marii Adunări Naționale a RPR a conferit titlul de artist emerit al RPR tovarășilor Rădulescu Constantin, dirijor și Bodeuț Petre, maestru de dans.

Cu aceeași ocazie, Prezidiul Marii Adunări Naționale a R. P. R. a conferit Ordinul Muncii clasa III-a și Medalia Muncii mai multor soliști, dansatori, instrumentiști și angajați ai Ansamblului artistic CFR.

★

Vineri seara a avut loc, în sala cinematografului CCA din Capitală, un simpozion cu tema „Lupta de eliberare națională a popoarelor Asiei", organizat de comitetul orășenesc București al Uniunii Tineretului Muncitor, Casa Centrală a Armatei și Intreprinderea Cinematografică regională București.

In cadrul acestui simpozion, tov. lt. col. Valeriu Cîmpeanu a prezentat un referat cu tema „Lupta de eliberare națională a popoarelor Asiei", iar tov. Ecaterina Oproiu, asistent la Institutul de Artă Cinematografică din București, a vorbit despre „Dezvoltarea cinematografiei în R.P. Chineză".

(Agerpres).

De la Tribunalul Suprem al R. P. R.

— Comunicat —

Intre 6—14 aprilie 1954, Colegiul Militar al Tribunalului Suprem al Republicii Populare Romîne, compus din colonel Ilie Moisescu, președinte, colonel Demeter Alexandru și colonel Ciulei Ion, asesori populari, procurori fiind colonel Aurel Ardeleanu, colonel Rudolf Rosman, colonel Grigore Rîpeanu și maior Ion Pohonțu, a judecat procesul grupului de spioni și complotiști în frunte cu L. Pătrășcanu.

In conformitate cu actul de acuzare, au fost trimiși în judecată: L. PĂTRAȘCANU, acuzat de crimele prevăzute în art. 2 lit. c. din legea nr. 291/947 cu modificările ei ulterioare, art. 184 combinat cu art. 229 din Codul Penal și art. 190 pct. 1 și 2 din Codul Penal; R. KOFLER, acuzat de crimele prevăzute de art. 2 lit. c din legea nr. 291/947 și de art. 191 din Codul Penal; ION MOCSONY-STIRCEA, acuzat de crimele prevăzute de art. 184 combinat cu art. 229 din Codul Penal; H. ZILBER și AL. ȘTEFANESCU, acuzați de crimele prevăzute de art. 2 lit. c din legea nr. 291/947, art. 184 combinat cu art. 229 și 191 din Codul Penal; VICTORIA SIRBU, acuzată de crimele prevăzute de art. 2 lit. c din legea nr. 291/947; J. BERMAN și E. CALMANOVICI, acuzați de crimele prevăzute de art. 2 lit. c din legea nr. 291/947 și art. 191 din Codul Penal; LENA CONSTANTE și H. BRAUNER, acuzați de crimele prevăzute de art. 191 și 184 combinat cu art. 230 din Codul Penal; H. TOROSIAN, acuzat de crimele prevăzute de art. 190, art. 184 combinat cu art. 230 din Codul Penal.

Ancheta judecătorească a confirmat în întregime materialele anchetei prealabile și acuzațiile cuprinse în actul de acuzare.

Tribunalul a stabilit că în perioada dictaturii fasciste, în preajma și în timpul războiului antisovietic, acuzații L. Pătrășcanu, Kofler și complicii lor împreună cu spionul Al. Ștefănescu și cu agenții provocatori și spionii St. Foriș, H. Zilber, E. Calmanovici și J. Berman, au constituit un grup trădător, care a desfășurat acțiuni criminale în vederea slăbirii și paralizării luptei forțelor democratice și patriotice împotriva fascismului și a criminalului război antisovietic.

Cercetările au dovedit că încă în anul 1940, Pătrășcanu a întreținut legătura cu directorul general al siguranței legionare Al. Ghica. El a devenit unul din cei mai mîrșavi agenți ai siguranței și ulterior unul din principalii agenți ai serviciilor de spionaj ale unor puteri imperialiste.

In timpul războiului criminal antisovietic, acești provocatori și spioni au dat pe mîna siguranței un mare număr de luptători patrioți antifasciști, dintre care mulți au fost executați de autoritățile fasciste.

In anul 1943 L. Pătrășcanu și-a aranjat, cu ajutorul subsecretarului de stat la interne în guvernul fascist, generalul Pichi Vasiliu, o internare de cîteva luni în lagărul de la Tg. Jiu pentru a-și acoperi astfel legăturile cu siguranța fascistă și pentru a desfășura acolo acțiuni provocatoare împotriva internaților antifasciști.

Acționînd ca dușman înrăit al poporului romîn, L. Pătrășcanu s-a întîlnit în iulie 1944 cu Ion Antonescu și a căutat prin felurite mijloace să întîrzie răsturnarea clicii fasciste de către forțele patriotice.

După eliberarea țării noastre de către forțele armate ale Uniunii Sovietice, cînd forțele patriotice au reușit să doboare dictatura fascistă și să aresteze căpeteniile antonesciene, L. Pătrășcanu primește din partea serviciilor de spionaj ale unor puteri imperialiste, directiva de a păstra cu orice preț funcția înaltă în care se strecurase. In vederea intensificării activității criminale împotriva statului și poporului romîn. El are în acest scop, o serie de întrevederi secrete cu agenți ai serviciilor de spionaj ale S.U.A.

Folosind situația sa în guvern, Pătrășcanu organizează un grup complotist-antistatal, avînd agenți atît în aparatul exterior al Ministerului de Externe, cît și în Ministerul Justiției, Institutul de Statistică și în alte instituții de stat.

In preajma lui 24 februarie 1945, Pătrășcanu transmite lui Rădescu, prin intermediul spionului american L. Madison, asentimentul său pentru organizarea unei lovituri militaro-fasciste.

Prin spionii americani Thomas Hall și William Hamilton, Pătrășcanu și grupul său intră în legătură cu grupul complotist al lui Maniu, V. Rădulescu Pogoneanu, Gr. Niculescu-Buzești, C. Vișoianu, baronul I. Mocsony-Stîrcea, fost mareșal al palatului și alți complotiști, în vederea unificării tuturor grupurilor teroriste ce erau dirijate de serviciul de spionaj american și serviciile de spionaj ale altor puteri imperialiste, și a organizării unei lovituri de stat pentru răsturnarea puterii populare, restaurarea regimului burghezo-moșieresc, răpirea independenței naționale a Romîniei și readucerea dominației imperialiste asupra Romîniei. In vederea acestei acțiuni criminale, complotiștii s-au înțeles să coordoneze acțiunea grupurilor teroriste și înzestrarea lor cu armament.

Acuzatul H. Zilber, agent provocator al siguranței încă din 1932, devenit apoi agent al spionajului american făcea legătura între cele două grupuri complotiste antistatale, grupul de spioni în frunte cu Pătrășcanu și grupul manist de spioni în frunte cu Vișoianu, Niculescu Buzești și Rădulescu-Pogoneanu.

Conducerea acestui complot criminal a fost încredințată trădătorului Pătrășcanu, care a avut în acest scop întrevederi secrete cu Thomas Hall, iar în februarie 1947, a plecat în străinătate, unde cu ajutorul acuzatului Torosian, a luat contact cu complotiștii C. Vișoianu și Gr. Niculescu-Buzești, fugiți din țară.

Acțiunea criminală a eșuat, o parte din conducătorii complotului fiind descoperiți și arestați de către organele de stat.

După cum s-a stabilit în caz de nereușită a complotului acuzatul Pătrășcanu urma să fie scos din țară de către Hall și Hamilton. Cei doi spioni americani fiind nevoiți să părăsească țara pe neașteptate, Pătrășcanu a încercat în mai multe rînduri să fugă din țară.

Tribunalul a stabilit de asemenea o serie de fapte care arată totala descompunere morală a lui Pătrășcanu și a complicilor săi.

In cursul dezbaterilor procesului, a fost dovedită pe deplin vinovăția acuzaților, prin documentele originale descoperite de organele de cercetări, prin corespondența personală a acuzaților, precum și prin depozițiile unui număr de 89 martori.

In fața probelor incontestabile, acuzații au confirmat în instanță declarațiile făcute la cercetări, recunoscîndu-și vina pentru crimele săvîrșite.

Tribunalul Suprem al R.P.R. a stabilit că acuzatul L. Pătrășcanu se face vinovat de trădare de patrie, de acțiunea de paralizare a luptei forțelor patriotice împotriva fascismului, de organizarea unui grup complotist contrarevoluționar și antistatal, în scopul acaparării puterii și restabilirii regimului burghezo-moșieresc și a dominației imperialiste asupra Romîniei.

Tribunalul a stabilit că acuzații R. Kofler, H. Zilber, Al. Ștefănescu, E. Calmanovici, J. Berman s-au făcut vinovați de crimă de trădare de patrie și de acte de provocare împotriva patrioților antifasciști; acuzata V. Sîrbu s-a făcut vinovată de acte de provocare împotriva patrioților antifasciști; acuzații I. Mocsony Stîrcea, L. Constante, H. Torosian și H. Brauner s-au făcut vinovați de crimă de trădare de patrie.

Tribunalul Suprem al R.P.R. hotărăște:

Condamnă pe L. Pătrășcanu și R. Kofler, la pedeapsa cu moartea,

H. Zilber, Al. Ștefănescu, E. Calmanovici, la muncă silnică pe viață;

I. Mocsony-Stîrcea și H. Torosian, la cîte 15 ani muncă silnică,

H. Brauner și L. Constante, la cîte 12 ani muncă silnică;

J. Berman la 10 ani muncă silnică;

V. Sîrbu la 8 ani muncă silnică.

Sentința este definitivă.

★

Sentința Tribunalului Suprem al R.P.R. de condamnare la moarte a lui L. Pătrășcanu și R. Kofler a fost executată.

(Agerpres).

Pe teme internaționale

„Bătăile de pumn" în masă nu pot avea succes...

— Despre vizita lui Dulles la Londra și Paris —

Pe măsură ce se apropie conferința de la Geneva, oamenii iubitori de pace din întreaga lume își manifestă tot mai puternic dorința ca la această conferință — prima conferință ce se va ține cu participarea celor cinci mari puteri (U.R.S.S., S.U.A., Anglia, Franța și R. P. Chineză) și a altor țări interesate — se va obține rezolvarea pașnică a problemei coreene și restabilirea păcii în Indochina.

Dar cercurile agresive americane care se tem de tratative și de pace și caută să împingă omenirea în prăpastia unui nou măcel mondial, ațîță isteria războinică, încearcă să extindă războiul din Indochina și intensifică provocările împotriva R. P. Chineze. Strînși cu ușa de criza economică, monopoliștii americani văd o salvare într-o conjunctură militară. Faptele dovedesc că guvernanții de la Washington nu se pot împăca de fel cu ideea stabilirii păcii în Coreea și a încetării războiului din Indochina. De cînd s-a hotărît convocarea conferinței de la Geneva, presa americană și-a arătat deseori neliniștea în legătură cu faptul că guvernul Franței — sub presiunea poporului francez — ar putea să manifeste la această conferință dorința de a realiza un acord privitor la încetarea războiului din Indochina. Și pentagonul (ministerul de război al S.U.A.) s-a grăbit să ia o serie de măsuri pentru intensificarea amestecului american în războiul din Indochina. Au fost trimise un mare număr de bombardiere tip „B. 25" și „Dakota" de pe aerodromurile americane din Africa de Nord și s-a ordonat, așa cum relatează ziarul francez „Figaro", ca „toate materialele aeronautice" existente la bazele americane din Extremul Orient „să fie transportate urgent în Indochina".

De două ori, în decursul unei singure săptămîni (29 martie—5 aprilie) titularul Departamentului de stat, John Foster Dulles a rostit discursuri ațîțătoare menite să învenineze atmosfera internațională.

In discursul său ținut la 5 aprilie, Dulles a cerut Marii Britanii și Franței să adopte o „atitudine de solidaritate" și să consimtă la „acțiuni unite" în Extremul Orient. In aceeași zi, Eisenhower a făcut o declarație similară la conferința sa de presă. El s-a pronunțat de asemenea fățiș împotriva dorinței opiniei publice de a se realiza pacea în Indochina, spunînd că șansele unei reglementări a problemei indochineze pe calea tratativelor la conferința de la Geneva „sînt infime". Insfîrșit, Anglia și Franța au primit de la Washington cererea de a face împreună cu Statele Unite ale Americii o declarație în care să acuze Republica Populară Chineză de „amestec în războiul din Indochina" și să recurgă la amenințarea că se vor întreprinde în Asia așa zisele „acțiuni unite".

Cererile americane în ceea ce privește „acțiunile unite" care nu înseamnă decît internaționalizarea războiului din Indochina și ațîțarea vîlvătăilor măcelului în Asia de sud-est, au stîrnit critici aspre în Franța și Anglia. Cele mai multe ziare din aceste țări s-au ridicat împotriva cererilor ultimative americane calificîndu-le drept o încercare a S.U.A. de a lega de mîini și de picioare puterile occidentale „aliate", în ajunul conferinței de la Geneva, în scopul de a împiedica rezolvarea pașnică a problemei Indochinei și de a repeta acolo „experiența din Coreea".

Ziarul „Le Monde" care exprimă părerea unor influente cercuri burgheze din Franța a scris: „Franța nu-și mai poate permite luxul unei aventuri militare în Asia. Ea nu vrea să scoată castanele din foc pentru că așa o dorește Washingtonul". Ziarul conservator englez „Observer" s-a exprimat foarte tăios cu privire la cererile ultimative ale lui Dulles: „Nu sîntem dispuși să ne lăsăm antrenați în acțiuni riscante. Ar fi o prostie să acceptăm cererea Americii de a lua parte la un atac împotriva Chinei".

Toate acestea ar fi trebuit să arate autorităților de la Washington că chiar în tabăra „aliaților" lor există din ce în ce mai puțini amatori de aventuri militare primejdioase. Dar, departe de a se potoli, propovăduitorii „politicii de pe poziții de forță" din S.U.A. au hotărît să facă din nou uz de șantaj și de obișnuita metodă a „pumnului în masă" pentru a-și chema „la ordine" partenerii vest-europeni. Dulles, și-a schimbat proiectul de a-și petrece „un mic concediu la Ontario" și a plecat în turneu la Londra și Paris în scopul de a pune pe picioare în cea mai mare grabă o alianță agresivă în sud-estul Asiei.

Presa a relatat că scopul călătoriei lui Dulles a fost să silească guvernul britanic și francez să dea publicității o „declarație comună" și să participe la „acțiuni unite" menite să transforme Indochina într-o nouă Coree. Dulles a adus la Londra și Paris, proiectul unei alianțe militare pentru Asia de sud-est și zona apuseană a Pacificului după modelul Uniunii agresive nord-atlantice. Acest proiect de bloc militar agresiv este îndreptat împotriva țărilor din Asia care și-au cîștigat libertatea sau luptă pentru a și-o cîștiga. Planurile americane prevăd că din alianța militară proiectată urmează să facă parte S.U.A., Anglia, Franța, cele trei state marionetă din Indochina, Australia, Noua Zeelandă, Filipinele, Tailanda. Potrivit unei știri transmise din Washington de agenția „International News Service", Dulles a manevrat la Londra și Paris „pentru a determina pe aliații S.U.A. să-și asume obligații precise în ce privește efectivele cu care vor contribui la acțiunile unite în Asia".

Nu-i greu de văzut deci că turneul european al lui Dulles face parte din eforturile cercurilor conducătoare americane de a împiedica slăbirea continuă a încordării internaționale, de a învenina atmosfera internațională.

Șantajul și presiunea brutală — arme obișnuite ale diplomației americane — au fost puse din nou în funcțiune pentru a obține cu orice preț și cît mai grabnic întețirea focului în Indochina. Nici nu apucase Dulles să se întîlnească la 12 aprilie pentru tratative cu Eden, cînd ziarele engleze au și anunțat noile amenințări ale S.U.A. de a retrage Angliei „ajutorul" dacă ea nu va accepta să ia parte la „acțiunile unite" împotriva popoarelor din Asia de est și de sud-est.

Dar care au fost rezultatele „turneului" lui Dulles? Comunicatele publicate după terminarea tratativelor de la Londra și Paris, arată că Anglia și Franța au consimțit să examineze împreună cu celelalte țări interesate posibilitatea creării unei alianțe militare pentru Asia de sud-est și zona apuseană a Pacificului. Din comunicate reiese de asemenea că Dulles a renunțat la intenția sa de a constitui această alianță agresivă înainte de conferința de la Geneva și de a impune publicarea unei declarații ultimative și provocatoare la adresa R. P. Chineze.

Așa dar, planul lui Dulles ca înaintea conferinței de la Geneva să folosească așa zisele „acțiuni unite" drept instrument de șantaj prin publicarea unei declarații comune — a celor trei puteri occidentale și a altor țări din Asia de sud-est — cu caracter calomnios împotriva R. P. Chineze, a trebuit să fie amînat.

Faptele arată că planurile aventuriste ale guvernanților americani se lovesc de o rezistență crescîndă în țările vest europene unde din ce în ce mai multe cercuri care pînă mai eri urmau orbește carul agresiunii americane, își dau seama de primejdia de a se lăsa tîrîte în prăpastia unor noi aventuri militare. Rezistența pe care Londra și Parisul au opus-o încercărilor lui Dulles de a obține începerea unor „acțiuni unite" agresive în Asia este determinată de o serie întreagă de cauze serioase. Mai înainte de toate nu trebuie uitat că popoarele Franței și Angliei ca și popoarele din întreaga lume își pun mari speranțe în conferința de la Geneva. Ele cer cu hotărîre stabilirea păcii în Coreea și încetarea războiului din Indochina. In aceste condiții, încercarea de a recurge în ajunul conferinței de la Geneva la amenințări și provocări împotriva R. P. Chineze, nu poate fi considerată decît ca o acțiune hazardată și periculoasă.

Nu poate fi ignorată — pe de altă parte — adîncirea contradicțiilor din lagărul imperialist în legătură cu intensificarea intervenției americane în Asia de sud-est. Cercurile oficiale franceze nu privesc cu ochi buni încercările americanilor de a lua în mîinile lor conducerea războiului din Indochina și — firește — și exploatarea bogățiilor Indochinei. Aceste cercuri își dau seama că amestecul intens al Washingtonului în Indochina nu poate duce decît la subminarea și distrugerea pozițiilor Franței în această parte a lumii. La rîndul lor cercuri tot mai largi de afaceri din Anglia consideră că e mai avantajos pentru ele, să dezvolte comerțul cu China și cu alte țări din Asia decît să ducă un război împotriva lor.

Nu se poate să nu se sublinieze de asemenea că experiența tristă din Coreea unde au pierit mulți soldați englezi, nu e de loc de natură să influențeze participarea oricînd și în orice condiții la aventurile militare ale Washingtonului.

Rezultatele tratativelor de la Londra și Paris, deși exclud aplicarea imediată a planurilor aventuriste propuse de Dulles, lasă deschisă totuși posibilitatea recurgerii pe viitor la înfăptuirea acestor planuri. Atît la Londra cît și la Paris, Dulles a izbutit totuși să impună voința cercurilor conducătoare americane în ce privește planurile de viitor în Pacific. Siliți să țină seama de presiunea opiniei publice dornice de tratative și pace din țările lor, guvernanții de la Londra și Paris au dat din colț în colț la insistențele și amenințările lui Dulles. Ei au satisfăcut numai în unele puncte cererile americane. Cu toate că declarase în parlamentul francez că „Franța se va prezenta la Geneva în deplină libertate" primul ministru francez Laniel a acceptat totuși să „examineze" posibilitatea creării unei alianțe agresive în Pacific.

Merită desigur atenție însuși faptul că acordul celor trei puteri occidentale de a examina posibilitatea creării unui asemenea instrument de agresiune ca așa zisa „apărare colectivă" în Asia de sud-est, constituie un act îndreptat spre subminarea tratativelor.

Nu există cale pe care cercurile agresive americane să nu încerce zădărnicirea tratativelor, întețirea isteriei războinice. Știri sosite din Seul arată că clica lisînmanistă încurajată de imperialiștii americani își întețește uneltirile provocatoare declarînd fățiș că „în orice caz va unifica prin forță Coreea". Li Sîn Man este gata — așa cum relatează o știre a agenției Reuter, „să întreprindă anumite acțiuni drastice care ar arunca din nou țara în război". Marioneta din Seul a și transmis oficial americanilor două planuri de reîncepere imediată a operațiunilor militare în Coreea. El a propus totodată generalului Hull, comandantul forțelor armate americane în Extremul Orient să folosească trupele sud-coreene pentru a-i ajuta pe colonialiștii francezi în Indochina. Un curier special al lui Li Sîn Man a primit apoi misiunea să înjghebeze o alianță agresivă între Coreea de Sud, clica lui Cian-Kai-și, Bao Dai și guvernanții reacționari din Patet Lao și Khmer.

Popoarele urmăresc cu vigilență manevrele dușmanilor păcii. Popoarele văd că politica Statelor Unite ale Americii constituie principala piedică în calea instaurării păcii în Asia și în întreaga lume. Devine mereu mai evident faptul că politica ultimatumului și aventurii promovată de cercurile conducătoare americane se lovește de dificultăți mereu mai mari, de rezistența crescîndă nu numai a popoarelor ci însăși a partenerilor Washingtonului. Această politică nu poate aduce nimic bun campionilor ei. Manevrele cercurilor guvernante americane nu pot duce decît pe de o parte la izolarea tot mai accentuată a acestor cercuri și, pe de altă parte, la întărirea vigilenței popoarelor.

Semnele de destindere care s-au conturat în situația internațională au sădit în inimile milioanelor de oameni simpli speranțe de viitor. Lupta pentru întărirea păcii, pentru normalizarea relațiilor dintre state a devenit o cauză a tuturor oamenilor cinstiți. Popoarele sprijină hotărît politica de pace a U.R.S.S., lupta Uniunii Sovietice pentru continua destindere a situației internaționale. In toate țările răsună mereu mai puternic glasul popoarelor care cer să se renunțe la faimoasa „politică de pe poziții de forță" și să se asigure rezolvarea pe cale pașnică a problemelor litigioase. Cei care ignorează aceste năzuințe nu fac decît să se demaște singuri. Politica aventuristă a cercurilor guvernante americane care încearcă să împiedice destinderea continuă a încordării internaționale este sortită eșecului.

EM. RUCAR

In Comisia O.N.U. pentru dezarmare

Cuvîntarea lui A. I. Vișinski

NEW YORK 17 (Agerpres). —

In ședința din 14 aprilie a Comisiei O.N.U. pentru dezarmare a continuat examinarea problemei constituirii unui subcomitet în conformitate cu rezoluția nr. 715 din 28 noiembrie 1953 a Adunării Generale a O.N.U. și cu comunicatul din 18 februarie 1954 al conferinței de la Berlin a miniștrilor afacerilor externe ai celor patru puteri. In această ședință, reprezentantul Uniunii Sovietice A. I. Vișinski, a luat cuvîntul în legătură cu proiectul de rezoluție prezentat de delegația Angliei, în care se propune înființarea unui subcomitet compus din reprezentanții Angliei, S.U.A., U.R.S.S., Franței și Canadei.

A. I. Vișinski a declarat că după părerea Uniunii Sovietice toate țările menționate în proiectul de rezoluție englez trebuie să fie incluse în subcomitet. Or, a spus A. I. Vișinski, reprezentantul Angliei, Dixon, nu a explicat de ce trebuie să facă parte din subcomitet numai țările menționate de el. O astfel de soluționare unilaterală a problemei componenței subcomitetului nu corespunde nici cu hotărîrea Adunării Generale despre care se pomenește în preambul, nici cu comunicatul conferinței de la Berlin a miniștrilor afacerilor externe ai Uniunii Sovietice, Statelor Unite, Angliei și Franței.

Dacă e vorba de principii, a spus reprezentantul Uniunii Sovietice, nu trebuie să uităm în primul rînd că în cazul de față este vorba de hotărîri așteptate de Adunarea Generală, de toate popoarele, de întreaga omenire, că este vorba de o soluționare a problemelor incluse pe ordinea de zi a lucrărilor subcomitetului, care să pună capăt cursei înarmărilor, să asigure interzicerea armei atomice și a armei cu hidrogen, să înlăture amenințarea unui nou război mondial și să contribuie la întărirea păcii și securității internaționale. In această privință un loc de frunte ocupă și problema de a scăpa popoarele de povara grea a cheltuielilor militare care apasă pe umerii a milioane și milioane de oameni și împiedică multe state să-și folosească în mod rațional resursele pentru satisfacerea nevoilor maselor populare.

Iată, a continuat Vișinski, despre ce este vorba atunci cînd ne ocupăm de înființarea unui subcomitet al Comisiei pentru dezarmare. Cele pe care le-am spus pînă acum sînt suficiente pentru a arăta ce răspundere excepțională revine sucomitetului pentru rezultatele activității sale, a cărei însemnătate nu trebuie să fie subestimată. Este clar că la pregătirea hotărîrii, a hotărîrii acceptabile despre care vorbește rezoluția Nr. 715 adoptată la cea de a 8-a sesiune a Adunării Generale trebuie să fie invitate puterile cele mai interesate în soluționarea acestei probleme.

Proiectul de rezoluție prezentat de Anglia și sprijinit de reprezentanții Statelor Unite, Franței și de alți delegați ține oare seama de aceste circumstanțe, de aceste considerente? Cred că la această întrebare este just să se răspundă negativ.

Deși amintește rezoluția Nr. 715 a Adunării Generale precum și comunicatul de la Berlin al miniștrilor afacerilor externe din 18 februarie 1954, în realitate proiectul de rezoluție al delegației engleze nu ia în considerare tocmai principiile importante care stau chiar la baza acestor două documente. Rezoluția Nr. 715 prevede, după cum rezultă din textul ei, cel puțin două teze de cea mai mare importanță din punct de vedere principial. In primul rînd, ea prevede că comisia pentru dezarmare trebuie să examineze problema oportunității înființării unui subcomitet compus din reprezentanții „puterilor celor mai interesate". Ea nu spune însă că subcomitetul trebuie să includă doar pe membrii comisiei pentru dezarmare. Motivîndu-și proiectul, reprezentantul Angliei a ocolit cu totul această problemă, neincluzînd în subcomitet o serie de țări care sînt interesate în cel mai înalt grad în soluționarea acestei probleme și care nu pot fi ignorate în această chestiune.

O altă teză principială importantă, așa cum se spune în punctul 6 al proiectului de rezoluție, este sarcina subcomitetului de a găsi o hotărîre acceptabilă. Nu o simplă hotărîre, ci o hotărîre acceptabilă. Prin urmare, nu se poate ajunge simplu la o hotărîre cu o majoritate oarecare, căci o astfel de hotărîre poate fi acceptabilă pentru majoritate, dar inacceptabilă pentru o minoritate și ea interesată în soluționarea acestei probleme și avînd de asemenea tot dreptul să ceară să fie recunoscută ca făcînd parte dintre puterile cele mai interesate.

Propunerea Angliei nu ține seama de aceste teze importante ale rezoluției, aș spune mai curînd directive ale Adunării Generale, întrucît rezoluția din 28 noiembrie 1953 care cuprinde punctul 6 este de fapt o directivă a Adunării Generale pentru Comisia pentru dezarmare.

Cred că tot ce am spus îmi dă dreptul să caracterizez proiectul Marii Britanii ca un document cu caracter vădit unilateral. Aceasta nu poate corespunde intereselor cauzei. In primul rînd, pentru că în proiectatul subcomitet nu este prevăzută participarea Republicii Populare Chineze, adică a reprezentanților legali ai marelui popor chinez de 500.000.000 de oameni, al cărui rol în reducerea înarmărilor nu poate fi nici decum minimalizat — a Republicii Populare Chineze care este unul din membrii permanenți legali ai Consiliului de Securitate.

In al doilea rînd, în proiectul englez nu este prevăzută includerea în subcomitet a altor „state interesate în cel mai înalt grad". Citez India și Cehoslovacia. Nu este oare adevărat că includerea în subcomitet a unei puteri ca India poate avea o însemnătate dintre cele mai mari pentru pregătirea acelor hotărîri în problema reducerii înarmărilor și a interzicerii armei atomice și cu hidrogen care sînt considerate sarcina principală a subcomitetului și a Comisiei pentru dezarmare?...

Formula „hotărîre acceptabilă", cuprinsă în rezoluția Nr. 715 nu este întîmplătoare. Aceasta înseamnă că o asemenea hotărîre trebuie să întrunească voturile tuturor membrilor subcomitetului. Oare ne putem aștepta la astfel de rezultate de la lucrările unui subcomitet din care nu fac parte reprezentanții unora din puterile cele mai interesate — Republica Populară Chineză, India, Cehoslovacia? Includerea acestor puteri în subcomitet va înlătura lipsa principală a proiectului de rezoluție al Marii Britanii — unilateralitatea sa.

De aceea, noi propunem înființarea subcomitetului în următoarea componență: Uniunea Sovietică, Statele Unite ale Americii, Republica Populară Chineză, Anglia, Franța, India, Cehoslovacia și Canada. Intrucît R. P. Chineză este unul din membrii permanenți legali ai Consiliului de Securitate și face incontestabil parte dintre statele cele mai interesate în problemele reducerii înarmărilor și interzicerii armei atomice, participarea R. P. Chineze în subcomitet este întru totul firească și necesară și nu trebuie să provoace nici o obiecție.

Tot atît de incontestabil este și faptul că India se numără printre statele interesate în cel mai înalt grad în problema reducerii înarmărilor și a interzicerii armei atomice. Cred că acest fapt este atît de incontestabil încît este de prisos să-mi pierd timpul aducînd argumente în favoarea acestei teze.

Nici în privința participării Cehoslovaciei și a Canadei nu încape discuție. Participarea lor la elaborarea problemelor referitoare la arma atomică este de asemenea necesară: din motive valabile în egală măsură pentru Cehoslovacia ca și pentru Canada. Uniunea Sovietică pornește totodată de la faptul că o asemenea componență va corespunde sarcinii importante pentru care a fost constituit subcomitetul și va face cu putință rezolvarea sarcinii ce va fi încredințată subcomitetului pe care îl creează comisia pentru dezarmare.

Delegatul Danemarcei care a luat apoi cuvîntul, a declarat că problema dezarmării a trezit și atras atenția întregii opinii publice daneze. Sprijinind proiectul de rezoluție englez, el nu a spus nici un cuvînt despre propunerea delegației U.R.S.S.

Reprezentantul S.U.A., Lodge, a declarat că propunerea sovietică este „nerezonabilă" deoarece ea prevede includerea în subcomitet a reprezentanților Republicii Populare Chineze.

Reprezentantul Franței, Hoppenot, pronunțîndu-se împotriva participării Republicii Populare Chineze la lucrările subcomitetului, a repetat afirmațiile neîntemeiate ale delegatului american. Delegatul Franței a încercat să justifice faptul că este împotriva includerii Indiei și a Cehoslovaciei în subcomitet, pretinzînd că activitatea unui subcomitet într-o „componență restrînsă" va fi mai „productivă", decît activitatea unui subcomitet într-o componență lărgită. El a declarat de asemenea că, la sesiunea a 8-a a Adunării Generale, India nu și-a prezentat candidatura pentru subcomitetul în curs de constituire, după cum nu a prezentat nici candidatura Republicii Populare Chineze.

Reprezentantul Angliei, Dixon, a declarat că proiectul englez de rezoluție ar corespunde cerințelor rezoluției din 28 noiembrie 1953 a Adunării Generale. El a susținut că adoptarea propunerii sovietice „ar complica" lucrările subcomitetului.

In încheierea discuției a luat cuvîntul reprezentantul U.R.S.S., A.I. Vișinski, care a subliniat totala lipsă de temei a afirmațiilor făcute de adversarii propunerii delegației sovietice.

Lodge, a spus în continuare Vișinski, comite o mare greșeală, care este lesne de înțeles dacă se pleacă de la tendințele de care este călăuzit. China este de mult membră în O.N.U. Acum nu este vorba de loc de admiterea Chinei în O.N.U., ci de faptul că locul Chinei în O.N.U. este ocupat în mod ilegal de o persoană care nu poate fi recunoscută drept reprezentant legal împuternicit al poporului chinez, al Chinei. Singurul reprezentant legal al Chinei este numai reprezentantul R. P. Chineze în fruntea căreia se află Guvernul Central Popular. Iată despre ce este vorba. Lodge încearcă să creeze impresia că ar fi vorba de admiterea Chinei în O.N.U.

Greșit. Nu despre aceasta este vorba. Este vorba ca locul Chinei în O.N.U. să fie ocupat de un reprezentant care să fie cu adevărat legal. Considerați că actualul reprezentant este un reprezentant legal? Dar lumea întreagă știe că singurul reprezentant legal al Chinei este nu un reprezentant din Formoza, ci un reprezentant numit de guvernul care exprimă voința și se bucură de sprijinul marelui popor chinez, care numără peste 500 milioane de oameni, iar nu al unui grup alungat peste hotarele pămîntului chinez și instalat pe o insulă răpită poporului chinez cu ajutorul S.U.A. De aceea spun că problema nu constă în faptul că China nu ar fi membră în O.N.U. China este membră în O.N.U. și reprezentanții ei legali sînt guvernul R. P. Chineze și persoanele împuternicite de acest guvern....

Intreb acum pe cei care obiectează împotriva propunerii noastre, care consideră că propunerea Angliei este justă, că este unica propunere justă — unde sînt indicate în rezoluția Nr. 715, adoptată în cadrul sesiunii a 8-a a Adunării Generale la 28 noiembrie 1953, statele sau puterile ai căror reprezentanți trebuie să constituie acest subcomitet? Nu veți găsi asemenea indicații. In schimb veți găsi indicații — și nu întîmplătoare — cu privire la „puterile cele mai interesate". Prin urmare trebuie recunoscut că dacă India nu va face parte din subcomitet, aceasta se va explica prin faptul că nu poate fi trecută în categoria statelor celor mai interesate. Dar aceasta rezistă oare criticii, asemenea afirmații sînt oare logice?...

Mă îndoiesc profund de activitatea unui subcomitet care ignorează state a căror populație formează aproape jumătate din omenire, care nu ține seama de țări și popoare mari ca Republica Populară Chineză, reprezentînd China cu populația ei de 500 de milioane sau ca India cu o populație de 360 milioane, mă îndoiesc profund că lipsa acestor țări din Comisia pentru dezarmare sau din subcomitet nu va influența în mod negativ acțiunea de dezarmare, mă îndoiesc profund că se pot aplica măsuri privind dezarmarea sau chiar reducerea înarmărilor fără a ține seama de forțele armate ale acestor țări, ale acestor state.

Dl. Hoppenot a arătat că activitatea a cinci membri va fi totdeauna mai productivă decît activitatea a opt sau zece. Dacă ar fi să judecăm astfel, se poate spune că activitatea desfășurată de trei va fi și mai productivă decît activitatea desfășurată de cinci. Atunci ne-am putea în general limita la cele trei mari puteri occidentale: S.U.A., Anglia și Franța. Ele să lucreze și să elaboreze niște proiecte fără să țină seama de nimeni și de nimic.

Poate că se și urmărește ca totul să se reducă la unul singur care să-și impună condițiile sau la cei trei care constituie nucleul acestei comisii în mîinile cărora va sta de fapt întreaga chestiune. Iată de ce vorbesc despre caracterul unilateral al unui asemenea subcomitet, fapt care constituie prin sine însuși o primejdie pentru succesul activității lui.

India, după cum declară Hoppenot, nu este inclusă deoarece nu s-a propus ea singură. Dar lipsește oare aceasta Uniunea Sovietică de dreptul de a propune India? Sau Uniunea Sovietică trebuie să propună tocmai pe acei, și numai pe acei care se propun ei înșiși? Nicidecum.

Reprezentantul Danemarcei, a declarat în încheiere Vișinski, a arătat că în prezent în Danemarca se manifestă un interes viu față de problemele dezarmării și reducerii înarmărilor. Acest lucru este lesne de înțeles.

Aceasta se întîmplă nu numai în Danemarca, ci în întreaga lume. Aceste probleme atrag atenția generală și sînt recunoscute ca probleme de importanță excepțională. Este cu atît mai important ca activitatea subcomitetului să depășească cadrul unei munci de birou, ca ea să fie o muncă creatoare la care să-și poată aduce contribuția nu numai un grup închis de state, reprezentat de fapt în acest subcomitet, deoarece se știe că S.U.A., Anglia, Franța și Canada constituie un grup închis de state.

Așa dar, nici considerente politice, nici de afaceri, nici juridice nu pot constitui în nici o măsură un obstacol în calea adoptării propunerilor noastre. De aceea, Uniunea Sovietică va stărui ca Comisia pentru dezarmare să privească cu seriozitate propunerea ei.

An de an pe cuprinsul Bulgariei democrat-populare se construiesc tot mai multe uzine și instituții de cultură, biblioteci și stadioane, școli și blocuri muncitorești.

In fotografie: doi tineri zidari ridică un nou bloc muncitoresc în centrul Sofiei.

Declarația Partidului Comunist din Germania

DUSSELDORF 17 (Agerpres). A.D.N. transmite:

Partidul Comunist din Germania a dat publicității o declarație referitoare la recentele experiențe termo-nucleare efectuate de Statele Unite, în care se spune printre altele:

Conștientă de înalta răspundere națională care îi revine, Camera Populară a R. D. Germane s-a adresat parlamentului de la Bonn propunîndu-i să ceară în comun interzicerea armelor de exterminare în masă. Nimeni nu poate fi mai interesat în această problemă decît populația din Germania occidentală întrucît chiar pe pămîntul țării noastre se află staționate tunuri atomice americane.

După ce arată că sub presiunea maselor populare, unele guverne din țările capitaliste și-au exprimat nemulțumirea față de provocările americane, în declarația Partidului Comunist din Germania se spune: „Intr-un singur loc în Europa au găsit provocările americane aprobare și chiar sprijin activ la politicienii „europeni" ai guvernului Adenauer. In prezent, Adenauer oferă pămîntul german pentru staționarea de tunuri atomice, pentru depozitarea de bombe cu hidrogen.

Bărbați și femei germane! Nu cădeți pradă provocărilor americane! Să se pună capăt politicii atomice! Cereți deputaților din parlamentul de la Bonn — se arată în declarație — să accepte propunerea Camerei Populare a R.D. Germane în legătură cu întreprinderea unor acțiuni comune pentru interzicerea armelor de exterminare în masă! Cereți deputaților să împiedice guvernul Adenauer de a adopta vreo măsură care ar putea spori pericolul atomic ce amenință populația vestgermană!

Oameni de știință germani! Alăturați-vă inițiativei fizicienilor de frunte din Europa care se ridică împotriva folosirii cercetărilor atomice în scopuri războinice și pentru interzicerea armei atomice!

Muncitori, tineri muncitori! Sînteți cea mai mare forță a păcii! Nu vă lăsați induși în eroare de slugile lui Dulles și ale lui Adenauer.

Impreună, trebuie să facem din ziua de 1 Mai o puternică demonstrație de masă împotriva armelor de exterminare în masă și împotriva armatei europene, pentru reducerea înarmărilor, pentru un tratat de pace cu Germania și pentru retragerea trupelor de ocupație, pentru securitatea colectivă a tuturor popoarelor!

O nouă presiune a S.U.A. asupra Franței

NEW YORK 17 (Agerpres). — TASS transmite: După cum anunță presa, la 16 aprilie președintele S.U.A., Eisenhower, a adresat un mesaj primilor miniștri ai celor șase țări vest-europene, participante la proiectata „comunitate defensivă europeană" (Franța, Italia, Belgia, Olanda, Luxemburg și Germania occidentală).

Din mesaj rezultă că Statele Unite sînt extrem de interesate în crearea acestei „comunități".

Mesajul președintelui Eisenhower, arată că S.U.A. nu intenționează să contribuie la unificarea Germaniei, ci dimpotrivă, ocupînd Germania occidentală, încearcă să permanentizeze dezmembrarea țării.

Corespondentul agenției Associated Press scrie că scopul mesajului este „de a convinge Franța" să ratifice tratatul cu privire la „comunitatea defensivă europeană".

Scurte știri

● Ziarul „Daily Worker" relatează că la ședința consiliului Uniunii naționale a studenților din Marea Britanie a fost aprobată cu majoritate de voturi moțiunea prezentată de colegiul tehnologic West Ham, chemînd comitetul executiv să intervină pentru ca Uniunea să fie primită din nou ca membră în Uniunea Internațională a Studenților.

● La Strasbourg a avut loc un miting organizat de Partidul Comunist Francez împotriva proiectului comunității defensive europene.

Luînd cuvîntul în cadrul mitingului, Jacques Duclos a adresat un apel tuturor socialiștilor, chemîndu-i „să lupte alături de comuniști, pentru a împiedica ratificarea tratatului armatei eropene și pentru a sprijini sistemul securității colective propus de ministrul afacerilor externe al U.R.S.S., V. M. Molotov".

● Potrivit relatărilor agenției France Presse, înaltul comisar francez în Germania occidentală a ordonat punerea în libertate a altor 14 criminali de război naziști, care fuseseră condamnați la muncă silnică pe termene lungi de către tribunalele franceze de ocupație. Au fost de asemenea semnate decrete cu privire la reducerea pedepselor a 25 de condamnați.

● La invitația Comitetului antifascist al tineretului sovietic a sosit la Moscova o delegație a Uniunii naționale a studenților din Anglia. Delegația, alcătuită din 20 de persoane este condusă de Fred Jarvis, președintele Uniunii studenților din Anglia.

Studenții englezi se vor interesa îndeaproape de condițiile de trai și de studiu ale studențimii sovietice.

Salut frățesc ziarului „l'Humanité"

Cincizeci de ani în epoca noastră frămîntată înseamnă foarte mult. A parcurge jumătate de secol și a fi la fel de tînăr ca în urmă cu cincizeci de ani e deosebit de greu. Și totuși astăzi sărbătorim împlinirea a 50 de ani de cînd pe străzile Parisului a fost vîndut primul număr al ziarului „L'Humanité" și putem spune că „L'Humanité" a realizat basmul „tinereții fără bătrînețe".

Căci răsfoind paginile organului central al Partidului Comunist Francez găsești mereu mai vie, mereu mai combativ oglindită lupta minerilor din nordul Franței, a docherilor din La Pallice sau a țăranilor. Nici o clipă de oprire, nici un moment de răgaz în bătălia pentru pace nu cunoaște „L'Humanité". Lovind în cortina țesută cu minciuni de reacțiune, „L'Huma" răspîndește adevărul asupra politicii Uniunii Sovietice, asupra marilor ei realizări. De nenumărate ori calomniile și minciunile întreținute cu grijă de „scribii americani de limbă franceză" au fost demascate de „L'Humanité", ajutînd astfel la lămurirea opiniei publice franceze asupra adevăratelor stări de lucruri din țările democratice.

Aniversarea a jumătate de secol de apariție a ziarului „L'Humanité" este un prilej de a privi drumul parcurs de ziarul comuniștilor francezi în paginile căruia se oglindesc marile bătălii de clasă ale proletariatului din Franța.

Primul număr al lui „L'Humanité" apare la 18 aprilie 1904. Sînt anii turburi ai războaielor imperialiste. Dar sînt și ani de avînt revoluționar al proletariatului mondial, avînt de luptă ce și-a găsit expresia în revoluția rusă din 1905. Jean Jaurès, fondatorul ziarului, scrie în „L'Humanité" în acel an: „Rusia se pregătește să devină, prin imensa forță a muncitorilor ei, o putere a civilizației și justiției".

In anii ce au urmat Marii Revoluții Socialiste exprimînd sentimentele proletariatului francez Marcel Cachin cere în „L'Humanité" afilierea la Internaționala comunistă.

In anii ce urmează, în nenumărate articole „L'Humanité" condamnă și înfierează intervenția statelor capitaliste împotriva tînărului stat sovietic. In acei ani grei pentru muncitorii și țăranii ruși care luptau sub conducerea gloriosului P.C.U.S., pentru victoria revoluției, „L'Huma" scria: „Revoluția socialistă nu va fi învinsă".

In decembrie 1920, ca o urmare a constituirii Partidului Comunist Francez, „L'Humanité" devine organul central al Partidului. Din primele zile ale existenței sale Partidul Comunist Francez, înconjurat de dragostea proletariatului francez, cunoaște asaltul reacțiunii deslănțuite. Cele 200 de familii de miliardari francezi nu se puteau împăca cu gîndul existenței unui partid de tip nou, a unui partid marxist-leninist. Furia atacurilor lor se îndreaptă deopotrivă asupra partidului ca și asupra ziarului său. Astfel în 1923 cîțiva dintre redactorii lui „L'Humanité" sînt implicați într-unul din primele procese intentate ziarului pentru că au protestat împotriva tendințelor imperialiste ale guvernului francez din acea vreme. Dar nici teroarea, nici intimidările nu pot frînge voința de luptă a comuniștilor francezi. Și acest fapt se oglindește din plin în ziarul lor drag, legat prin mii și mii de fire de popor. In paginile lui „L'Humanité" își găsesc exprimare protestele poporului francez împotriva colonizării unor teritorii din Africa de Nord, își găsește exprimare hotărîrea proletariatului francez de a bara drumul fascismului care între anii 1931—1936 încerca să ia puterea în Franța. In acei ani „L'Humanité" scria: „Fascismul nu va trece" și dădea încă în 1933 acest sever avertisment: „Atenție, Hitler reprezintă o amenințare pentru Franța", — pentru ca cîțiva ani mai tîrziu, să demaște cu curaj existența mîrșavei „coloane a cincea" a hitleriștilor în Franța scriind: „Hitler are de acum agenții săi în Franța".

Iar acelor francezi care ar mai fi dispuși să dea crezare balivernelor americane cum că armata hitleristă renăscută va putea fi îndreptată numai spre răsărit ar fi bine să li se amintească următorul titlu apărut într-unul din numerele lui „L'Humanité" din 1938: „Acei care au vîndut Cehoslovacia (este vorba de rușinosul acord de la München N.N.) au compromis securitatea franceză".

Anii grei ai ocupației naziste nu au însemnat și încetarea apariției lui „L'Humanité". „L'Humanité" apărînd în ilegalitate publica primul, apelul la rezistență. Și tocmai pentru că „L'Humanité" reprezintă o puternică forță organizatoare în lupta împotriva ocupanților fasciști, reacțiunea a căutat cu furie să distrugă nucleul de comuniști care scoteau ziarul. Dar, în ciuda gestapoului, în anii ocupației au apărut 318 numere ilegale, imprimate și difuzate în peste 15 milioane de exemplare. Sînt anii grei cînd zece redactori și colaboratori ai ziarului au fost asasinați de hitleriști. Printre cei care au căzut la datorie pentru a face să apară „L'Humanité" se numără Gabriel Peri și muncitorul Lucien Sampaix care devenise unul din principalii redactori ai ziarului.

In acei ani ai ocupației, prin paginile „L'Humanité-ului" este răspîndit în întreaga Franță cunoscutul apel la rezistență semnat de Maurice Thorez și Jacques Duclos în care se spunea: „Niciodată un mare popor ca al nostru nu va fi un popor de sclavi... Din încrederea în popor se nasc marile speranțe de eliberare națională și socială. Și în jurul clasei muncitoare înflăcărată și generoasă, plină de încredere și curaj, poate să se constituie frontul libertății, independenței și renașterii Franței".

Aceste cuvinte care au înflăcărat în luptă poporul francez sînt la fel de actuale și astăzi. Cu adevărat, marele popor francez dovedește prin lupta sa de astăzi, așa cum a dovedit-o și cu ani în urmă, că nu vrea să-și vîndă sîngele nici contra mărci, nici contra dolari, că nu vrea să-și lase țara nici la cheremul naziștilor germani, nici la cheremul imperialiștilor americani.

„L'Humanité" oglindește permanent lupta poporului francez care astăzi cunoaște două obiective imediate: încetarea vărsării de sînge în Indochina și respingerea tratatelor militariste de la Bonn și Paris.

„L'Humanité" se preocupă îndeaproape de problemele tineretului francez, publicînd materiale care arată pe de o parte situația grea a tinerilor muncitori francezi, iar pe de altă parte faptul că tinerii cinstiți francezi nu se mulțumesc cu această situație, luptînd pentru apărarea păcii și a drepturilor lor.

Așa cum a arătat Maurice Thorez „L'Humanité" insuflă tinerilor francezi „sentimentul mîndriei naționale, încredere în destinele poporului nostru, pe care nimeni nu va reuși să-l transforme vreodată într-o turmă de robi".

Prietenia între popoarele lumii, interesele lor comune în lupta pentru pace formează obiectul a numeroase articole în „L'Humanité". O largă oglindire găsește în ziarul „L'Humanité" prietenia dintre poporul sovietic și poporul francez, prietenie verificată și cimentată în anii celui de al doilea război mondial, prietenie care azi se întărește în ciuda manevrelor cercurilor interesate într-un nou măcel mondial.

In „L'Humanité" au fost publicate nenumărate știri, fotografii, reportaje, articole despre marele stat chinez, despre celelalte țări democratice. „L'Humanité" a făcut cunoscut poporului francez realizările poporului romîn pe drumul construirii socialismului.

Intreaga activitate a ziarului „L'Humanité" este dusă în condițiile unor greutăți deosebite pe care i le pun în cale autoritățile franceze. De la înscenarea de procese și pînă la neatribuirea de hîrtie, de la arestarea redactorilor ziarului și pînă la confiscarea lui — toate formele de persecuție sînt îndreptate asupra ziarului iubit al clasei muncitoare franceze. In această privință este îndeajuns de arătat că în prezent se află în instanță 366 de procese împotriva ziarului „l'Humanité". Chiar în aceste zile tribunalul din departamentul Sena a mai cerut intentarea unui proces ziarului „L'Humanité" pentru publicarea articolului intitulat „Sîngele vărsat în Indochina urcă acțiunile la bursa din New York". Acest ultim proces dovedește teama autorităților franceze în fața demascării de către ziarul comuniștilor francezi a adevăraților profitori de pe urma războiului din Indochina și a planurilor americane de extindere a acestui război. Samavolniciile autorităților au mers pînă la arestarea redactorului șef al ziarului, cunoscutul scriitor francez André Stil. După cum se știe André Stil a fost eliberat doar după o largă campanie de protest desfășurată de forțele democrate din Franța și din alte numeroase țări.

Deosebit de grele sînt condițiile financiare impuse ziarului „L'Humanité".

In ciuda acestor condiții grele ziarul „L'Humanité" — organul central al Partidului Comunist Francez — își continuă lupta sa hotărîtă bucurîndu-se de sprijinul unor mase largi ale poporului francez. Tocmai în aceasta constă tăria ziarului comuniștilor francezi care, spre diferență de ziarele burgheze, este scris de mase și pentru mase.

★

Sărbătorirea a jumătate secol de la apariția primului număr al ziarului „L'Humanité" constituie un eveniment deosebit de însemnat.

Din toate colțurile lumii numeroase mesaje salută „L'Huma". Printre aceste mesaje se găsesc telegrame de salut din partea ziarului „Pravda", organ al C.C. al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, din partea lui Ciu-En-lai — în numele Partidului Comunist Chinez — din partea lui Palmiro Togliatti — în numele Partidului Comunist Italian, din partea ziarului „Scînteia" etc.

Colectivul redacțional al ziarului „Scînteia tineretului" salută cu căldură ziarul „L'Humanité" cu prilejul împlinirii a cincizeci de ani de apariție, urîndu-i noi succese în lupta pentru pace, democrație și independența națională a Franței.

Lucrările celui de al XXIII-lea Congres al Partidului Comunist din Marea Britanie

LONDRA 17 (Agerpres). — TASS transmite:

După cum s-a mai anunțat, la 16 aprilie, în clădirea primăriei din Battersea (Londra de sud-vest) s-a deschis cel de al XXIII-lea Congres al Partidului Comunist din Marea Britanie, care se desfășoară sub lozincile luptei împotriva imperialismului englez și american, pentru unitatea clasei muncitoare, pentru interzicerea armei atomice și cu hidrogen și pentru dezvoltarea comerțului între Răsărit și Apus.

Congresul a fost deschis de William Gallacher, veteran al mișcării muncitorești engleze, președintele Comitetului Executiv al Partidului Comunist din Marea Britanie.

Ocupîndu-se de actuala situație internațională, Gallacher a subliniat că datorită conferinței de la Geneva și destinderii încordării internaționale există toate premizele pentru încetarea războiului din Indochina. Dar, din cauza politicii provocatoare a Statelor Unite, „un număr din ce în ce mai mare de tineri francezi pier în Indochina, în numele intereselor imperialismului american".

Gallacher a condamnat crearea în Germania occidentală a unei „armate naziste agresive în vederea războiului împotriva Uniunii Sovietice și a țărilor de democrație populară" și a arătat că forțele păcii din Anglia luptă din ce în ce mai energic împotriva acestor planuri criminale.

Congresul a ales o comisie organizatorică, o comisie redacțională și o comisie de validare și a aprobat raportul de activitate al Comitetului Executiv al Partidului Comunist.

Harry Pollitt, secretarul general al Partidului Comunist, a prezentat apoi raportul politic.

Pollitt a subliniat că actualul Congres al partidului comunist s-a întrunit într-un moment critic pentru poporul englez, amenințat de o serioasă criză economică și de primejdia războiului, primejdie care se datorește politicii S.U.A.

Politica dusă în prezent, a declarat Pollitt, ruinează Anglia. Ea a legat Anglia de imperialismul american și de dominația dolarului. Ea a dus la respingerea la recenta conferință de la Berlin, a propunerilor Uniunii Sovietice cu privire la încheierea unui tratat de securitate europeană, care ar garanta o pace trainică. Ea a dus la reînarmarea militarismului german și a transformat Anglia într-o bază de bombardiere atomice americane.

Dacă se va merge mai departe pe această cale se va ajunge la falimentul economic, politic și militar al Angliei.

In toate păturile mișcării muncitorești și în sînul întregului popor, indignarea față de această politică crește. Oamenii încep să înțeleagă din ce în ce mai bine că în prezent Angliei i se oferă cea mai mare posibilitate de a face un pas pe calea spre pace, spre independența națională, spre o nouă politică de progres social și economic.

Harry Pollitt a subliniat de asemenea rezistența crescîndă a popoarelor din colonii față de imperialismul britanic.

Raportorul s-a ocupat apoi de agravarea contradicțiilor din lagărul imperialist și mai ales a contradicțiilor dintre S.U.A. și Marea Britanie.

In continuare Pollitt a analizat dezvoltarea mișcării muncitorești în perioada care a trecut de la ultimul congres și s-a ocupat de sarcinile acestei mișcări.

El a chemat la acțiuni energice pentru realizarea următoarelor scopuri:

In politica internă — sporirea salariilor, a ajutoarelor de șomaj, a pensiilor pentru bătrîni, bolnavi și invalizii de muncă și de război; reducerea prețurilor: intensificarea construcțiilor de locuințe; progrese în domeniul învățămîntului și îmbunătățirea acțiunii de ocrotire a sănătății; independența națională a Angliei de dominația americană și încetarea ocupației militare a Angliei de către americani; anularea tuturor restricțiilor impuse Angliei, pentru a putea face comerț cu orice țară; solidaritatea cu popoarele Malayei, Kenyei, Guyanei britanice și cu celelalte popoare din colonii; retragerea trupelor engleze din toate țările coloniale și dependente.

In domeniul politicii externe — o conferință pentru Coreea cu participarea Indiei și a celorlalte țări neutre din Asia, care va putea asigura pacea, precum și publicarea unei declarații în sensul că trupele engleze nu vor lupta nici în Coreea, nici împotriva Chinei; acordarea locului ce se cuvine Republicii Populare Chineze în O.N.U.; împiedecarea reînarmării Germaniei occidentale, convocarea unei conferințe de pace pentru crearea unei Germanii unite, pașnice și democratice; sprijinirea propunerilor Uniunii Sovietice cu privire la securitatea europeană; reducerea generală a înarmărilor; reducerea duratei serviciului militar: interzicerea armelor de exterminare în masă: tratative între marile puteri pentru a obține slăbirea încordării internaționale.

In cadrul ședinței din 16 aprilie a Congresului s-a dat citire mesajelor de salut trimise de C.C. al Partidului Comunist din Uniunea Sovietică și de Comitetul Central al Partidului Comunist din Republica Populară Chineză, de comitetele centrale ale partidelor comuniste și muncitorești din țările de democrație populară și din alte țări.

Iată textul mesajului de salut trimis de C.C. al P.C.U.S.:

Către Congresul al XXIII-lea al Partidului Comunist din Marea Britanie

Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice trimite un salut frățesc celui de al XXIII-lea Congres al Partidului Comunist din Marea Britanie.

Urăm Partidului Comunist din Marea Britanie succese în lupta pentru interesele vitale ale oamenilor muncii din Anglia, pentru întărirea rîndurilor sale, pentru pace în Europa și în întreaga lume, pentru democrație și socialism.

Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice

Delegații la Congres au întîmpinat cu ovații furtunoase mesajul de salut al Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice.

★

In ședința din după amiaza zilei de 16 aprilie a Congresului Partidului Comunist al Marii Britanii au început dezbaterile pe marginea raportului lui Pollitt. Reprezentanții organizațiilor de partid ale unor întreprinderi industriale din Scoția, Londra și Lancashire au vorbit despre felul în care conduc comuniștii lupta oamenilor muncii pentru pace și ridicarea nivelului de trai.

Pe adresa Comitetului continuă să sosească mesaje de salut din partea partidelor comuniste din diferite țări. La sfîrșitul ședinței s-a dat citire mesajelor de salut primite din partea partidelor comuniste din Germania, Japonia, Elveția și din alte țări.

Cultură fizică și sport

Prima etapă a „Cursei Scînteii"

Mii de locuitori ai Capitalei s-au adunat sîmbătă dimineața în Piața Universității pentru a asista la startul în cea de a VII-a ediție a tradiționalei întreceri cicliste de fond „Cursa Scînteii".

Piața Scînteii i-a întîmpinat pe participanții la „Cursa Scînteii" îmbrăcată în haină de sărbătoare. Peste tot puteau fi văzute drapele multicolore. Mai multe pancarde cuprindeau urări de drum bun.

Concurenții au fost salutați de tov. Sorin Toma, redactor șef al ziarului „Scînteia" care le-a urat succes în cursă. Apoi, pioniera Biro Otilia de la căminul de copii al Combinatului Poligrafic Casa Scînteii a oferit participanților la cursă un frumos buchet de flori. In numele cicliștilor, a luat cuvîntul Marin Niculescu, care a arătat că cei peste 100 de sportivi participanți la cursă vor depune toate eforturile pentru a obține rezultate cît mai bune în cea de a VII-a ediție a „Cursei Scînteii".

La ora 12 cicliștii au pornit în prima etapă a cursei București—Orașul Stalin (161 km.).

Iată clasamentul etapei I: 1—Constantinescu (lotul R.P.R.) a parcurs 165 km. în 4h40'11" (medie orară 35,500 km.); 2—7. — I. Hora, C. Șandru, C. Dumitrescu, V. Georgescu, M. Stan, Gh. Moiceanu, toți din lotul R.P.R., în același timp cu Constantinescu; 8. — Marin Niculescu (lotul R.P.R.) 4h45'26"; 9. — C. Datcu (CCA) 4h47'36"; 10. — C. Istrate (lotul R.P.R.) 4h49'59"; 11. — N. Vasilescu (lotul R.P.R.) 4h51'39"; 12. — I. Ioniță (CCA) 4h59'50"; 13.—18. — R. Voișanu (CCA), C. Stănescu (Fl. Roșie), D. Țupa (CCA), D. Glodea (Dinamo-Orașul Stalin), Gh. Văleanu (Dinamo București), M. Dumitrescu (Constructorul), toți în același timp cu Ioniță.

Astăzi se desfășoară etapa a II-a Orașul Stalin-București. Sosirea va avea loc în jurul orei 16,30 în Piața Scînteii.

Flamura Roșie - Arad · Locomotiva Grivița Roșie 3-2 (1-2)

Pe stadionul Republicii din Capitală, în prezența a peste 40.000 de spectatori, s-a disputat sîmbătă după amiază întîlnirea de fotbal din cadrul etapei a VI-a a campionatului categoriei A, între echipele „Locomotiva" Grivița Roșie și „Flamura Roșie" Arad.

Echipa „Flamura Roșie" Arad a reușit să obțină cea de a șasea victorie consecutivă de la începerea campionatului, cîștigînd cu scorul de 3—2 (1—2). Golurile au fost înscrise de Dumitrescu și Vaczi (2) pentru „Flamura Roșie" Arad, Marian și Macri pentru „Locomotiva" Grivița Roșie Este interesant de reținut faptul că la ambele puncte realizate de Vaczi, balonul a lovit și piciorul lui Macri, dar care nu a reușit să salveze situațiile de gol.

(Agerpres)

Știri sportive

BUDAPESTA 17 (Agerpres). —

Sîmbătă s-a disputat la Budapesta întîlnirea internațională de fotbal dintre echipele Vörös Lobogo (Budapesta) și F. C. Austria (Viena). Jocul a luat sfîrșit cu rezultatul de 2—1 (1—1) în favoarea fotbaliștilor maghiari.

Tot ieri, la Viena, echipa austriacă Rapid a cîștigat cu 2—1 (2—1) întîlnirea cu echipa maghiară Honved. Arbitrul Steiner, nu a acordat două puncte înscrise de fotbaliștii maghiari.

REDACȚIA: București Piața Scînteii Tel. Nr. 7.61.00 ADMINISTRAȚIA București Str. Academiei 17. Tel. 5.79.60. DIFUZAREA: Tel. 5.38.77. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" — Piața Scînteii.